

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975.

2 DECEMBER 1974.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 3 mei 1971
tot bevordering van de sanering
van de landbouw en van de tuinbouw.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Inleiding.

Op 17 april 1972 stelde de Raad van de E.E.G. de richtlijn n° 72/160/E.E.G. vast ter bevordering van de bedrijfsbeëindiging in de landbouw en van de aanwending van cultuurgrond tot verbetering van de structuur ⁽¹⁾.

Krachtens artikel 17 van deze richtlijn dienen de Lid-Staten de nodige maatregelen te treffen om gevolg te geven aan haar bepalingen binnen een termijn van 1 jaar te rekenen vanaf de kennisgeving. Een richtlijn van de Raad dd. 24 juli 1973 verlengt bovenvermelde termijn tot 31 december 1973 ⁽²⁾.

De Belgische Regering heeft aan deze verplichting gevolg gegeven met het koninklijk besluit van 25 februari 1974 ⁽³⁾ genomen op grond van artikel 18 van de wet van 3 mei 1971 dat de Koning machtigt om bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, aan deze wet de wijzigingen aan te brengen die nodig zijn voor het nakomen van onze verplichtingen in het kader van de E.E.G.

De wijzigingen of aanpassingen van de wet van 3 mei 1971 die zich thans opdringen, of die ingevolge de opgedane ondervinding wenselijk worden geacht, vergen de normale parlementaire procedure.

⁽¹⁾ Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen dd. 23 april 1972.

⁽²⁾ Idem, dd. 28 juli 1973.

⁽³⁾ *Belgisch Staatsblad* van 2 maart 1974.

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975.

2 DÉCEMBRE 1974.

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 3 mai 1971
favorisant l'assainissement
de l'agriculture et de l'horticulture.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Introduction.

Le 17 avril 1972 le Conseil de la C.E.E. arrêta la directive n° 72/160/C.E.E. concernant l'encouragement à la cessation de l'activité agricole et à l'affectation de la superficie agricole à des fins d'amélioration des structures ⁽¹⁾.

Conformément à l'article 17 de cette directive les Etats membres doivent mettre en vigueur les mesures nécessaires pour se conformer à ses dispositions dans un délai d'un an à compter de la date de sa notification. Une directive du Conseil dd. 24 juillet 1973 proroge le délai susmentionné jusqu'au 31 décembre 1973 ⁽²⁾.

Le Gouvernement belge a donné suite à cette obligation par l'arrêté royal du 25 février 1974 ⁽³⁾ pris sur base de l'article 18 de la loi du 3 mai 1971, qui autorise le Roi à apporter à cette loi les modifications qui sont nécessaires à l'exécution de nos obligations dans le cadre de la C.E.E., par arrêté délibéré en Conseil des Ministres.

Les modifications ou adaptations de la loi du 3 mai 1971 qui s'imposent actuellement ou dont l'expérience acquise prouve l'opportunité nécessitent la procédure parlementaire normale.

⁽¹⁾ Journal officiel des Communautés européennes du 23 avril 1972.

⁽²⁾ Idem, dd. 28 juillet 1973.

⁽³⁾ *Moniteur belge* du 2 mars 1974.

Beslissing van de Ministerraad dd. 28 juli 1972.

Een eerste wijziging die zich opdringt heeft betrekking op de door de wet gestelde voorwaarden inzake het belastbaar inkomen. Zij is het gevolg van de bovenvermelde regeringsbeslissing die er toe strekt de automatisering bij de belastingdiensten verder door te voeren.

Het Bestuur van de Directe Belastingen verleent namelijk zijn medewerking bij de toepassing van zeer talrijke wettelijke of reglementaire bepalingen inzake economische en sociale aangelegenheden, door het uitreiken van getuigschriften en het verstrekken van inlichtingen betreffende de belastingstoestand van de betrokken belastingplichtigen.

Deze werkzaamheden die steeds het raadplegen van de aanslagdossiers en dikwijls het horen van de belastingplichtige vereisen, drukken zeer zwaar op de reeds overbelaste diensten, en belemmeren aldus de efficiënte inzet van het grootst mogelijk aantal personeelsleden om in het belang van 's lands Schatkist de belastbare stof op te sporen, wat tenslotte hun essentiële activiteit vertegenwoordigt.

Daarom besliste de Ministerraad op 28 juli 1972 dat de medewerking van het Bestuur van de Directe Belastingen bij de toepassing van de hogervermelde wettelijke en reglementaire bepalingen in de toekomst, progressief, langs mechanografische weg zal geschieden, en dit nog uitsluitend op basis van de gegevens die werden geregistreerd met het oog op de berekening en de inkoop van de belastingen.

Daarenboven zal de bemoeiing van de diensten van de directe belastingen nog slechts betrekking mogen hebben op een beperkt aantal gegevens die voor alle gevallen gelijk zijn.

Gewezen wordt in dit verband op de noodzakelijkheid, zo nodig, over te gaan tot de aanpassing van de bestaande wettelijke of reglementaire bepalingen terzake, en bovendien te onderzoeken of de bemoeiing van het Bestuur der Directe Belastingen niet kan worden weggelaten.

Een grondig onderzoek van de inhoud van de hogervermelde beslissing van de regering heeft tot het besluit geleid dat de wet van 3 mei 1971 tot bevordering van de sanering van de landbouw en van de tuinbouw tot de groep van wettelijke bepalingen behoort, die in het licht van deze beslissing dienen te worden aangepast.

Bij de toelichting bij de artikelen van dit wetsontwerp zal hierop nader worden ingegaan.

Wijzigingen of aanpassingen die wenselijk worden geacht.

Van deze aanpassing van de wet van 3 mei 1971 wordt eveneens gebruik gemaakt om enkele bijkomende wijzigingen aan te brengen op andere gebieden.

Sommige daarvan beogen een verhoging van het structuurverbeterend effect van de wet. Zij zijn ingegeven door de geest die tot uiting komt in de vernoemde richtlijn n° 72/160/E.E.G., met name de verbetering van het landbouwincome door de oprichting van bedrijven die een passende omvang en structuur vertonen.

Andere worden gemotiveerd door de ervaring die de Administratie heeft opgedaan bij de toepassing van de wet van 3 mei 1971.

Zij strekken ertoe de toepassing van de wet op administratief vlak vlotter te doen verlopen, en een beter evenwicht te brengen in de toekenningsvoorwaarden van de uittredingsvergoeding en van de structuurverbeteringspremie.

Tenslotte heeft deze wetswijziging de bedoeling langs de sanering om een bijdrage te leveren tot de oplossing van

Décision du Conseil des Ministres du 28 juillet 1972.

Une première modification qui s'impose concerne les conditions prescrites par la loi en matière de revenu imposable. Elle est la conséquence de la décision gouvernementale précitée, visant à étendre l'automatisation des services des contributions.

L'Administration des Contributions directes collabore notamment à l'application de nombreuses dispositions légales ou réglementaires en matière économique et sociale en fournissant des certificats ou des renseignements relatifs à la situation fiscale des contribuables en cause.

Ces interventions qui nécessitent toujours le recours au dossier d'imposition et entraînent souvent l'obligation d'entendre le contribuable, pèsent très lourdement sur les services déjà surchargés. Elles empêchent ainsi l'affectation du plus grand effectif possible à la recherche de la matière imposable, dans l'intérêt de la Trésorerie publique, ce qui représente en somme leur activité essentielle.

Dans ce but, le Conseil des Ministres décidait le 28 juillet 1972 que la collaboration de l'Administration des Contributions directes à l'application des législations et réglementations susmentionnées sera progressivement assurée, à l'avenir, par des procédés mécanographiques, et uniquement sur base des éléments qui ont été utilisés pour le calcul et l'enrôlement des impôts.

L'intervention des services des contributions directes ne devra porter en outre que sur un nombre limité de données identiques dans tous les cas.

L'attention est attirée à ce sujet sur la nécessité, le cas échéant, de procéder à une adaptation des dispositions légales ou réglementaires dans cette matière, et en plus d'examiner si l'intervention de l'Administration des Contributions directes ne peut être évitée.

L'examen approfondi du contenu de la décision gouvernementale précitée a abouti à la conclusion que la loi du 3 mai 1971 favorisant l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture fait partie du groupe de dispositions légales pour lesquelles, à la lumière de cette décision, une adaptation s'impose.

Les commentaires au sujet des articles de ce projet de loi permettront d'approfondir cette adaptation.

Modifications ou adaptations qui sont estimées opportunes.

Cette adaptation de la loi du 3 mai 1971 est en outre mise à profit pour y apporter quelques modifications supplémentaires dans d'autres domaines.

Certaines d'entre elles visent un renforcement de l'effet restructurant de la loi. Elles sont inspirées par l'esprit dégagé par la directive citée n° 72/160/C.E.E., notamment l'amélioration des revenus agricoles en favorisant la création d'exploitations aux dimensions et structures appropriées.

D'autres sont motivées par l'expérience acquise par l'Administration lors de l'application de la loi du 3 mai 1971.

Elles tendent à assurer une application plus souple de la loi sur le plan administratif, et à mieux équilibrer les conditions d'octroi de l'indemnité de sortie et de la prime d'apport structurel.

Pour terminer, cette modification de loi veut contribuer par la voie de l'assainissement à la solution d'états perma-

eventuele permanente structurele crisistoestanden die onder bepaalde omstandigheden in welomschreven gespecialiseerde sectoren van de landbouw en van de tuinbouw zouden kunnen ontstaan.

Voor al deze gevallen zullen de inzichten die aan de basis liggen van de voorgestelde wijzigingen, bij de behandeling der artikelen van dit ontwerp nader worden gepreciseerd.

Toelichtingen van de artikelen.

Artikel 1.

Dit artikel wijzigt artikel 3 van de wet.

Krachtens de oorspronkelijke bepalingen van artikel 3 van de wet van 3 mei 1971, werd het veranderlijk gedeelte van de uittredingsvergoeding, per volledige schijf van 50 aren boven 1 ha, slechts toegekend aan de aanvragers die vrijwillig hun bedrijf stopzetten en daarbij de gronden met een landbouwkarakter die tot hun bedrijf behoorden, en die zij gedurende de laatste drie landbouwjaren die hun aanvraag voorafgingen geëxploiteerd hadden, verpachtten of de pacht ervan overdroegen, of nog de eigendom ervan afstonden aan de Nationale Landmaatschappij. In geval van verpachting of van pachtoverdracht moesten de gronden worden overgenomen door een, volgens de door de wet gestelde normen, leefbaar bedrijf.

Volgens de oorspronkelijke versie van artikel 3 van de wet van 3 mei 1971 kwamen dus niet in aanmerking voor het verkrijgen van het veranderlijk gedeelte van de uittredingsvergoeding :

- gronden die door de aanvrager werden verkocht aan de exploitant van een leefbaar bedrijf;
- gronden die ingevolge pachtbeëindiging ter beschikking werden gesteld van de eigenaar, zelfs al exploiteerde deze zelf een leefbaar bedrijf, of herverpachtte hij die gronden aan een leefbaar bedrijf.

De wijzigingen aangebracht aan de tekst van artikel 3 van de wet van 3 mei 1971 door het in Ministerraad overlegd koninklijk besluit van 25 februari 1974 hebben deze toestand in feite niet veel veranderd.

De thans voorgestelde tekstwijziging verruimt de toekenning van het veranderlijk gedeelte in volgende mate :

1. Het veranderlijk gedeelte wordt eveneens toegekend voor :

a) de gronden die verkocht worden aan een bedrijf met een ontwikkelingsplan of bij ontstentenis daarvan aan een leefbaar bedrijf;

b) de gronden, waarvan de pacht wordt beëindigd, doch die vervolgens door de eigenaar worden verpacht aan een leefbaar bedrijf ofwel worden toegevoegd aan het door de eigenaar zelf geëxploiteerd leefbaar bedrijf.

2. Ook voor de eerste ha overgenomen door een bedrijf met een ontwikkelingsplan of door een leefbaar bedrijf wordt het veranderlijk gedeelte toegekend.

Beide uitbreidingen brengen een beter evenwicht tussen de toekenningsvoorwaarden van de uittredingsvergoeding en deze van de structuurverbeteringspremie. Zij zijn verantwoord omwille van hun bijdrage tot het structuurverbeterend effect van de wet.

In de loop van de laatste jaren heeft men zich op bepaalde ogenblikken genooddaakt gezien met betrekking tot bepaalde gespecialiseerde sectoren gekenmerkt door een crisistoestand tot sanering over te gaan, door de toekenning van eenmalige premies.

nents de crise structurelle qui pourraient éventuellement naître sous des conditions bien déterminées, dans certains secteurs spécialisés de l'agriculture et de l'horticulture.

Pour tous ces cas, les intentions qui ont inspiré les modifications proposées seront précisées plus en détail dans les commentaires se rapportant aux articles de ce projet.

Commentaires des articles.

Article 1.

Cet article modifie l'article 3 de la loi.

En vertu des dispositions originales de l'article 3 de la loi du 3 mai 1971, la partie variable de l'indemnité de sortie ne fut octroyée, par tranche complète de 50 ares au-dessus de 1 ha, qu'aux demandeurs qui abandonnaient volontairement leur exploitation et qui en outre, en ce qui concerne les terres à vocation agricole qu'ils avaient exploitées pendant les trois dernières années agricoles, les donnaient à bail ou en cédaient la propriété à la Société Nationale Terrienne. En cas de location ou en cas de cession de bail, les terres devraient être reprises par une exploitation qui, selon les normes établies par la loi, était viable.

Suivant la version originale de l'article 3 de la loi du 3 mai 1971 l'octroi de la partie variable de l'indemnité de sortie était donc exclue pour :

- les terres vendues par le demandeur à un exploitant d'une entreprise agricole viable;
- les terres remises par une fin de bail, à la disposition du propriétaire, même si celui-ci exploitait une entreprise agricole viable, ou bien s'il donnait à bail ces terres à une telle entreprise.

Les modifications apportées au texte de l'article 3 de la loi du 3 mai 1971 par l'arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres du 25 février 1974 n'ont en fait guère changé cette situation.

La modification de texte proposée actuellement élargit l'octroi de la partie variable dans la mesure suivante :

1. La partie variable est également octroyée pour :

a) les terres vendues à une exploitation faisant l'objet d'un plan de développement ou à défaut de celle-ci à une exploitation viable;

b) les terres, dont le bail a pris fin, mais qu'ensuite le propriétaire a donné à bail à une exploitation viable ou bien qui sont ajoutées à l'entreprise viable exploitée par le propriétaire lui-même.

2. La partie variable est également octroyée pour le premier ha repris par une exploitation faisant l'objet d'un plan de développement ou par une exploitation viable.

Les deux élargissements équilibrent mieux les conditions d'octroi de l'indemnité de sortie et celles de la prime d'apport structurel. Ils sont justifiés par leur contribution à l'effet restructurant de la loi.

Au cours des dernières années, l'on s'est vu obligé à certains moments à recourir à l'assainissement de certains secteurs spécialisés caractérisés par un état de crise, par l'octroi de primes uniques.

Dergelijk optreden biedt echter geen oplossing voor bedrijfschefs die moeilijk een andere rendabele richting aan hun bedrijf kunnen geven.

Waar het gaat om gespecialiseerde sectoren die qua bedrijfsoppervlakte en werkmethode grondig verschillen van datgene wat door de wet van 3 mei 1971 over het algemeen in werkelijkheid wordt bedoeld, kan ook deze wet in haar huidige redactie geen oplossing bieden voor deze gevallen.

De voorgestelde oplossing beperkt zich tot het voorzien in de wet van de mogelijkheid tot het toepassen van nader te bepalen coëfficiënten op de oppervlakte die met saneringsdoeleinden, en in welomschreven uitzonderlijke omstandigheden, worden vrijgemaakt door bedrijven die behoren tot één of meer nader te bepalen gespecialiseerde sectoren van de landbouw en van de tuinbouw.

Het is een eenvoudige formule die door haar begrenzing voldoende waarborgen biedt, doch die het de uitvoerende macht mogelijk maakt, waar het nodig is, met de vereiste spoed op te treden.

Daar deze verruiming van het toepassingsveld van de wet van 3 mei 1971 hoofdzakelijk berust op overwegingen van sociale aard werd zij niet doorgetrokken tot de structuurverbeteringspremie, waarvan de instelling vooral wordt gemotiveerd door de structuurbeleidsdoelstellingen.

Het welslagen van de modernisering van de landbouwbedrijven is afhankelijk van de mogelijkheid, die de ontwikkelingsbedrijven geboden wordt om de bij de bedrijfsbeëindiging vrijgemaakte gronden te kunnen overnemen.

De voorgestelde tekstuitbreiding draagt bij tot de verwezenlijking van deze doelstelling door een bijkomende financiële stimulans te voorzien en met name door een verhoging met een derde van het veranderlijk gedeelte van de uitredingsvergoeding toe te kennen voor de gronden die worden overgenomen door ontwikkelingsbedrijven voor zover evenwel 85 % der gronden, die door het beëindigend bedrijf worden verlaten, aldus worden overgenomen.

De verdeling van het veranderlijk gedeelte voor de gronden die worden overgenomen door ontwikkelingsbedrijven in het kader van een ruilverkaveling, dient gezien te worden in het licht van de bepalingen van het eerste lid van artikel 13 van de richtlijn n° 72/159/E.E.G. van de Raad van 17 april 1972 betreffende de modernisering van landbouwbedrijven.

De financiële gevolgen van deze tekstuitbreiding worden gedeeltelijk opgevangen door de E.O.G.F.L.-tussenkomst in de uitredingsvergoeding, die aldus voor het beëindigend bedrijf wordt toegekend.

Om dezelfde reden, alsook om in het kader van de ruilverkaveling een optimaal structuurverbeterend resultaat te bereiken, wordt in de ruilverkavelingsgebieden geen verhoging van de toegekende bedragen meer voorzien, voor grondoverdrachten aan leefbare bedrijven, andere dan ontwikkelingsbedrijven.

Tenslotte wordt een wijziging van eerder administratieve aard voorgesteld in verband met de toepassing van de wet in de zones die voor ruilverkaveling vatbaar werden verklaard.

Artikel 3, zesde lid, van de huidige tekst van de wet bepaalt dat de speciale toeslagen in verband met de ruilverkaveling worden toegekend op voorwaarde dat de overdracht van de gronden, verlaten door de aanvrager, gebeurd is vóór het verlijden van de ruilverkavelingsakte. De wet specificeert echter niet welke termijn, rekening houdend met de materiële mogelijkheden, hierbij moet worden in acht genomen.

Bij de praktische toepassing van artikel 56 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling uit kracht van de wet wordt uitgegaan van het principe dat zodra de ruilverkavelingsverrichtingen met name na de classificatie van de gron-

Une telle mesure ne présente toutefois pas de solution pour les exploitants qui peuvent difficilement donner une autre orientation rentable à leur entreprise.

Lorsqu'il s'agit de secteurs spécialisés qui diffèrent profondément en ce qui concerne la superficie exploitée et les méthodes de travail, de l'activité qui est en général visée effectivement par la loi du 3 mai 1971, celle-ci ne peut, dans sa rédaction actuelle, fournir une solution pour ces cas.

La solution proposée se limite à prévoir la possibilité dans la loi d'appliquer des coefficients déterminés sur la superficie libérée dans des circonstances bien définies dans un but d'assainissement, par les entreprises appartenant à un ou plusieurs secteurs spécialisés à déterminer, de l'agriculture et de l'horticulture.

C'est une formule simple qui offre suffisamment de garanties par sa délimitation, mais qui permet au pouvoir exécutif d'intervenir en diligence, en cas de nécessité.

Etant donné que cet élargissement du champ d'application de la loi du 3 mai 1971 est essentiellement fondé sur des considérations de caractère social, il n'a pas été retenu pour la prime d'apport structurel, dont l'instauration est surtout motivée par des objectifs de politique de structures.

La réussite de la modernisation des exploitations agricoles est conditionnée par la possibilité offerte aux exploitations qui se développent de pouvoir reprendre les terres libérées lors de la cessation d'exploitation.

Le complément de texte proposé contribue à la réalisation de cet objectif en prévoyant une incitation financière supplémentaire et notamment en octroyant une majoration d'un tiers de la partie variable de l'indemnité de sortie pour les terres reprises par les exploitations faisant l'objet d'un plan de développement pour autant toutefois que 85 % des terres libérées par l'exploitation cessée soient reprises de cette façon.

Le doublement de la partie variable pour les terres qui sont reprises par des exploitations qui se développent dans le cadre d'un remembrement, s'inscrit dans le cadre des dispositions du premier alinéa de l'article 13 de la directive n° 72/159/C.E.E. du Conseil du 17 avril 1972 concernant la modernisation des exploitations agricoles.

Les conséquences financières de ce complément de texte sont partiellement compensées par l'éligibilité au F.E.O.G.A. de l'indemnité de sortie octroyée dans ces conditions pour l'exploitation cessée.

Pour la même raison, ainsi qu'afin d'obtenir dans le cadre du remembrement un résultat restructurant optimal, l'augmentation des montants octroyés dans les zones de remembrement pour les transferts de terres à des exploitations viables mais non modernisantes, a été abandonnée.

Enfin, une adaptation plutôt de caractère administratif est proposée dans le cadre de l'application de la loi dans les zones désignées comme susceptibles d'être remembrées.

L'article 3, sixième alinéa, du texte actuel de la loi stipule que les majorations spéciales en ce qui concerne le remembrement sont accordées à la condition que le transfert des terres, abandonnées par le demandeur, a été opéré avant la passation de l'acte de remembrement. La loi ne spécifie toutefois pas le délai à prendre en considération, compte tenu des possibilités matérielles.

L'application pratique de l'article 56 de la loi du 22 juillet 1970 relative au remembrement légal part du principe que la Société Nationale Terrienne ne jouit plus du droit de préemption aussitôt que les opérations de remembrement

den, definitief is geworden, het voorkoopprecht aan de Nationale Landmaatschappij wordt onttrokken.

Deze interpretatie is gemotiveerd doordat vanaf dit stadium het verwerven van gronden niet goed meer realiseerbaar is, omdat de herverkavelingsverrichtingen alsdan reeds te ver gevorderd zijn en het materieel gezien niet meer mogelijk is het herverkavelingsplan nog te wijzigen.

In het licht van deze beschouwingen verdient het dus aanbeveling de huidige bepalingen van de wet dienaangaande, overeenkomstig aan te passen.

Artikel 2.

De wijzigingen die bij dit artikel worden aangebracht aan de bepalingen van artikel 4 van de wet, beogen een zekere versoepeling ingegeven door overwegingen van sociale aard, een precisering van de tekst in verband met het ongewijzigd blijven van het bedrag van de uittredingsvergoeding, na aanpassing met het bedrag van het pensioen, en tenslotte een nauwere samenwerking te verzekeren bij de toepassing van de bepalingen van artikel 4, tussen het Ministerie van Landbouw en de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen.

Met betrekking tot de eerste wijziging kan worden opgemerkt dat volgens de huidige tekst van artikel 4, tweede lid, de rechthebbende op een uittredingsvergoeding verplicht is, wanneer hij de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, of wanneer hij recht verkrijgt op een overlevingspensioen, dit werkelijk, d.w.z. tijdig, aan te vragen. Doet hij dat niet, dan verliest hij elke verdere aanspraak op deze vergoeding.

De voorgestelde wijziging geeft de mogelijkheid, voor zover nodig, de gevallen waarin de aanvraag van een rust- of overlevingspensioen niet tijdig is gebeurd te regelen, echter mits de nodige vrijwaring van de belangen van de Schatkist.

Door het bepalen in het vierde lid van artikel 4, dat alleen de eventuele indexverhoging en de aanpassing van het basisbedrag van het pensioen geen aanleiding geven tot herziening van het bedrag van de uittredingsvergoeding, zal men kunnen vermijden dat de rechthebbenden waaraan voorlopig het pensioen om één of andere reden wordt geweigerd of waaraan tijdelijk een verminderd pensioenbedrag wordt toegekend, het integrale bedrag van de vergoeding blijven genieten tot op het einde van de voorziene periode van tien jaar, dan wanneer de andere pensioengerechtigden de vermindering ogenblikkelijk ondergaan vanaf de datum waarop hun pensioen ingaat.

Artikel 3.

Dit artikel wijzigt artikel 5 van de wet.

Sommige van de voorgestelde wijzigingen zijn nodig ingevolge de reeds eerder genoemde beslissing van de Minister-raad dd. 28 juli 1972 in verband met de medewerking van de diensten van de directe belastingen.

Andere beogen een versoepeling van de toekenningsvoorwaarden van de uittredingsvergoeding.

Tenslotte wordt de voorwaarde bedoeld in § 1, eerste lid, 3°, van artikel 5 verscherpt, doordat een bepaling wordt opgenomen volgens dewelke de bedrijfsgebouwen van de rechthebbende moeten onttrokken worden aan de landbouwproductie.

1. Wijzigingen betreffende de inkomensvoorwaarden.

Rekening houdend met de huidige tekst van de wet wordt thans door de bevoegde controlekantoren van de directe belastingen op verzoek van de dienst van het Landbouwfonds en met de toestemming van de belanghebbenden, medede-

sont devenues définitives, c'est-à-dire après la classification des terres.

Cette interprétation est motivée par le fait qu'à partir de ce stade, l'acquisition de terres n'est plus facilement réalisable étant donné qu'à ce moment les opérations de remembrement sont déjà trop avancées. Matériellement il n'est plus possible d'apporter encore des modifications aux plans de remembrement.

A la lumière de ces considérations, il est recommandable d'adapter les dispositions actuelles de la loi en conséquence.

Article 2.

Les modifications apportées par cet article aux dispositions de l'article 4 de la loi, visent un certain assouplissement inspiré par des considérations de caractère social, une précision du texte en ce qui concerne l'invariabilité de l'indemnité de sortie après son adaptation au montant de la pension et enfin, l'instauration d'une collaboration plus étroite entre le Ministère de l'Agriculture et la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie pour l'application des dispositions de l'article 4.

Quant à la première modification, il y a lieu de faire remarquer que le texte actuel du second alinéa de l'article 4 oblige le bénéficiaire de l'indemnité de sortie, qui atteint l'âge de la pension ou qui peut prétendre à une pension de survie, de demander celle-ci effectivement, c'est-à-dire en temps opportun, faute de quoi il perdra tout droit ultérieur à cette indemnité.

La modification proposée crée la possibilité de régler, autant qu'il soit nécessaire, les cas où la demande d'une pension de retraite ou de survie n'a pas été faite en temps voulu, en préservant toutefois les intérêts du Trésor.

En stipulant au quatrième alinéa de l'article 4, qu'unique-ment l'adaptation à l'augmentation éventuelle de l'index et à la péréquation du taux de base de la pension ne donneront pas lieu à une révision du montant de l'indemnité de sortie, on pourra éviter que le bénéficiaire à qui est refusée provisoirement la pension pour une quelconque raison ou qui bénéficie temporairement d'une pension diminuée, continue à bénéficier du montant intégral de l'indemnité jusqu'à la fin de la période de dix ans prévue, alors que les autres bénéficiaires arrivés à l'âge de la pension, subissent la diminution immédiatement à partir de la date d'acquisition de leur pension.

Article 3.

Cet article modifie l'article 5 de la loi.

Certaines des modifications proposées sont nécessaires en vertu de la décision citée ci-devant du Conseil des Ministres du 28 juillet 1972 relative à la collaboration des services des contributions directes.

D'autres visent un assouplissement des conditions d'octroi de l'indemnité de sortie.

Enfin, la condition visée au § 1er, premier alinéa, 3°, de l'article 5 est renforcée par une disposition prévoyant que les bâtiments d'exploitation du bénéficiaire doivent être soustraits à la production agricole.

1. Modifications relatives aux conditions de revenu.

Compte tenu du texte actuel de la loi, et à la demande du service du Fonds agricole et avec l'autorisation de l'intéressé, les bureaux de contrôle compétents des contributions directes communiquent actuellement les éléments ci-après qui doi-

ling gedaan van de hiernavolgende elementen, die moeten toelaten het verworven bedrijfsinkomen te toetsen aan de voorwaarden gesteld door de wet, zowel voor wat betreft de aanvrager en zijn echtgenoot, als de overnemer van de gronden.

Voor ieder van hen afzonderlijk worden, volgens het geval, navolgende gegevens verstrekt :

1° het of de uitgeoefende beroep of beroepen;

2° eventueel per uitgeoefende beroepsactiviteit : het bedrag van de bedrijfsinkomsten na aftrek van de bedrijfslasten doch vóór het in mindering brengen van de bedrijfsverliezen, van de belastingvrije inkomsten en van de aftrekkingen;

3° het geglobaliseerd bedrag der bedrijfsinkomsten dat tot de vorming van het bruto gezamenlijk belastbaar inkomen bijdraagt, m.a.w., na het in mindering brengen van de tijdens het belastbaar tijdperk door de belanghebbende geleden verliezen, eventueel ook van de bedrijfsverliezen van de vorige jaren, van de belastingvrije inkomsten en van de aftrekkingen;

4° het bedrag van de aftrekking toegepast krachtens artikel 63, § 1, van het Wetboek der inkomstenbelastingen, in geval van samenvoeging van de bedrijfsinkomsten van de echtgenoten.

Ingevolge de reeds genoemde beslissing van de Minister-raad dd. 28 juli 1972 zullen de verstrekte inlichtingen zich in de toekomst nog slechts beperken tot het sub 3 hierboven vermelde bedrag, desgevallend geglobaliseerd voor de belastingplichtige en zijn echtgenoot, zo deze eveneens een beroepsactiviteit heeft.

Alleen wanneer de belastingplichtige en/of zijn echtgenoot één of eventueel meerdere zelfstandige beroepen uitoefenen zullen de verstrekte inlichtingen bovendien voor ieder van hen afzonderlijk melding maken van het totaal bedrag van het bedrijfsinkomen dat, met betrekking tot dit beroep of deze beroepen, aan de basis ligt van de berekening van de bijdrage verschuldigd in het kader van het sociaal statuut der zelfstandigen.

Het ligt voor de hand dat het netto-bedrijfsinkomen onderworpen aan de personenbelasting dat onder deze omstandigheden in de toekomst door de controlekantoren der directe belastingen zal medegedeeld worden, voor de beoordeling van de inkomensvoorwaarden die door de wet worden gesteld, niet langer de gewenste zekerheid zal bieden.

Met betrekking tot de inkomensvoorwaarde gesteld voor het bedrijf dat de verlaten gronden overneemt kan het probleem op een eenvoudige manier worden opgelost, met name door over te schakelen naar het vergelijkbaar arbeidsinkomen dat gehanteerd wordt bij de toepassing van de richtlijn van de Raad van 17 april 1972 n° 72/159/E.E.G. betreffende de modernisering van de landbouwbedrijven.

Hierdoor wordt enerzijds tegemoet gekomen aan de aanbeveling van de Regeringsbeslissing om, zo mogelijk, de tussenkomst van het Bestuur der Directe Belastingen te vermijden, en anderzijds aan het advies dat de Commissie der E.G. heeft uitgebracht betreffende het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van de wet van 3 mei 1971, waaruit blijkt dat ook deze instelling een dergelijke wijziging van de inkomensvoorwaarde aanbeveelt.

Met betrekking tot het bedrijfsinkomen van de aanvrager, hij weze bedrijfsleider of vaste werknemer of vast medewerkend gezinslid kan bezwaarlijk dezelfde formule worden toegepast.

De bepaling van het gemiddeld bedrijfsinkomen van de laatste vijf landbouw- of kalenderjaren biedt slechts voldoende rechtszekerheid wanneer zij geschiedt op grond van de belastingaanslag.

vent permettre d'apprécier les revenus professionnels acquis, à la lumière des conditions fixées par la loi, tant sur le plan du demandeur et de son conjoint que sur le plan du preneur des terres.

Pour chacun d'eux individuellement, suivant le cas, les indications ci-après sont données :

1° la où les profession(s) exercée(s);

2° éventuellement par activité professionnelle : le montant des revenus professionnels diminué des charges professionnelles mais avant déduction des pertes professionnelles, des revenus immunisés d'impôts et des abattements;

3° le montant globalisé des revenus professionnels qui contribue à former le revenu global brut, c'est-à-dire, après déduction des pertes professionnelles éprouvées pendant la période imposable par l'intéressé éventuellement des pertes professionnelles des années antérieures, des revenus immunisés d'impôts et des abattements;

4° le montant de l'abattement appliqué en vertu de l'article 63, § 1, du Code des impôts sur les revenus, en cas de cumul des revenus professionnels des conjoints.

Comme suite à la décision précitée du Conseil de Cabinet du 28 juillet 1972, les renseignements fournis se limiteront à l'avenir au montant cité sous 3 ci-dessus le cas échéant globalisé pour le contribuable et son conjoint si celui-ci exerce également une activité professionnelle.

Uniquement lorsque le contribuable et/ou son conjoint exercent une ou plusieurs professions indépendantes, les renseignements fournis mentionneront en outre pour chacun d'eux individuellement, le total du revenu professionnel qui se rapporte à cette ou ces activités professionnelles indépendantes, et qui est à la base du calcul de la cotisation due dans le cadre du statut social des indépendants.

Il est évident dans ces circonstances que le revenu professionnel net soumis à l'impôt des personnes physiques qui sera communiqué par les bureaux de contrôle des contributions directes à l'avenir, ne présentera plus la certitude voulue pour l'appréciation des conditions de revenu fixées par la loi.

En ce qui concerne la condition de revenu imposée pour l'exploitation qui reprend les terres abandonnées, la solution du problème est simplifiée, notamment en passant au revenu du travail comparable utilisé pour l'application de la directive du Conseil du 17 avril 1972 n° 72/159/C.E.E. concernant la modernisation des exploitations agricoles.

De cette façon une suite favorable est donnée, d'une part à la recommandation de la décision gouvernementale tendant à éviter si possible l'intervention de l'Administration des Contributions directes, et d'autre part à l'avis donné par la Commission des C.E. au sujet du projet d'arrêté royal portant modification de la loi du 3 mai 1971, faisant apparaître qu'une telle modification de la condition de revenu est également recommandée par cette institution.

En ce qui concerne le revenu professionnel du demandeur, qu'il soit chef d'exploitation ou salarié ou aide familial permanent, cette même formule est difficilement applicable.

L'établissement du revenu professionnel moyen des cinq dernières années agricoles ou civiles n'offre qu'une sécurité juridique suffisante pour autant qu'il soit basé sur l'imposition fiscale.

Wat het bedrijfsinkomen uit de landbouwactiviteit betreft, en voor zover dit de enige activiteit is die voor belastingaanslag in aanmerking wordt genomen, kan worden gebruikt gemaakt van het inkomen dat aan de basis ligt van de berekening van de bijdragen verschuldigd in het kader van het sociaal statuut der zelfstandigen, wanneer deze activiteit als zelfstandige wordt uitgeoefend.

Gaat het om een loontrekkende, dan kan, zoals thans, het netto-bedrijfsinkomen belastbaar in de personenbelasting worden gehanteerd. Beide gegevens zijn onder deze omstandigheden onmiddellijk afleesbaar uit de door de belastingdiensten verstrekte informatie. Wanneer de aanvrager of zijn echtgenote één of meerdere andere activiteiten uitoefent zal uit voornoemde informatie enkel kunnen worden afgelezen :

1° het belastbaar inkomen dat als grondslag dient voor de berekening van de sociale bijdrage als zelfstandige;

2° het samengetelde bedrag van de bedrijfsinkomsten van de belastingplichtige en zijn echtgenote, na aftrek van de bedrijfslasten en -verliezen, en van de abbatementen bedoeld in de artikelen 54 en 63 van het Wetboek der inkomstenbelastingen.

Teneinde het probleem gesteld door het belastbaar inkomen verworven uit een nevenactiviteit op te lossen, wordt voorgesteld het samengetelde bedrag van de bedrijfsinkomsten als criterium te gebruiken ervan uitgaande dat het maximum bedrag niet hoger mag zijn dan een bedrag evenwaardig met de som van de thans vastgestelde netto-inkomens van 80 000 frank en 50 000 frank.

De studie die bij gelegenheid van dit wetsontwerp werd gewijd aan de rol van het inkomen in het kader van de sanering van de landbouw en van de tuinbouw, alsmede de opgedane ondervinding, wijzen op een gebrekkig verband tussen het fiscaal bedrijfsinkomen en het eigenlijk arbeidsinkomen, zodat in het kader van de toepassing van de richtlijn 72/160/E.E.G. wellicht de oplossing zal dienen gezocht te worden in een formule stoelend op economische en structurele gegevens van de bedrijven.

De in dit ontwerp voorgestelde tekstaanvulling stelt de uitvoerende macht in de mogelijkheid deze aanpassing uit te voeren.

2. Overige wijzigingen.

a) *Onttrekken van de bedrijfsgebouwen aan de landbouwproductie.*

Deze bijkomende voorwaarde streeft ernaar misbruiken tegen te gaan; enerzijds bij de toepassing van de wet bij de normale bedrijfsopvolging en met name de vader-zoonopvolging, waarbij het oorspronkelijk bedrijf vooraf fictief werd gesplitst in twee bedrijven, één geëxploiteerd door de vader en het andere door de zoon; en anderzijds bij de aanwending van deze bedrijfsgebouwen tot niet grondgebonden veeveelt door de personen die de landbouw niet als hoofdberoep bedrijven.

De Minister van Landbouw zal evenwel afwijkingen, geval per geval, kunnen toestaan op grond van structuurbeleids-motieven.

b) *Overname der gronden na pachtbeëindiging.*

De wijziging van de tekst van § 1, eerste lid, 6°, kent het veranderlijk gedeelte van de uitredingsvergoeding toe voor de gronden, waarvan de pacht wordt beëindigd en die nadien worden overgenomen door een leefbaar bedrijf voor zover een bedrijf met een ontwikkelingsplan niet in aanmerking komt voor deze overname. Deze mogelijkheid bestond reeds voor de bedrijven met een ontwikkelingsplan.

Quant au revenu professionnel ayant trait à l'activité agricole, et pour autant que ce soit la seule activité prise en considération pour l'imposition fiscale, il peut être fait usage du revenu servant de base au calcul de cotisations dues dans le cadre du statut social des travailleurs indépendants, s'il s'agit d'une activité exercée comme indépendant.

S'il s'agit d'un salarié, on peut faire usage, tel qu'à l'heure actuelle, du revenu professionnel net soumis à l'impôt des personnes physiques. Ces deux données, compte tenu des circonstances, peuvent être dégagées directement des informations fournies par les services des contributions. Quand le demandeur ou son épouse exercent une ou plusieurs autres activités, l'information précitée ne donnera des renseignements que sur :

1° le revenu imposable servant de base au calcul des cotisations sociales comme indépendant;

2° le montant globalisé des revenus professionnels du contribuable et de son épouse, après déduction des charges et pertes professionnelles et des abattements visés aux articles 54 et 63 du Code des impôts sur les revenus.

Afin de résoudre le problème posé par le revenu imposable provenant d'une activité accessoire, il est proposé de prendre comme critère le montant globalisé des revenus professionnels en partant du fait que le montant maximum ne peut être supérieur à un montant qui est l'équivalent de la somme des revenus professionnels nets actuels de 80 000 francs et de 50 000 francs.

L'étude qui lors de la préparation du présent projet de loi a été consacrée au rôle des revenus dans le cadre de l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture ainsi que l'expérience acquise démontrent une relation défectueuse entre le revenu professionnel fiscal et le revenu du travail proprement dit de sorte que dans le cadre de l'application de la directive 72/160/C.E.E., il conviendrait plutôt de rechercher une formule basée sur des éléments économiques et structurels des exploitations.

Le complément de texte proposé dans ce projet permet au pouvoir exécutif d'opérer cette adaptation.

2. Autres modifications.

a) *Soustraction des bâtiments d'exploitation à la production agricole.*

Cette condition supplémentaire vise à combattre des abus; d'une part lors de l'application de la loi dans le cas de la succession normale de l'exploitation et notamment la succession père-fils lorsque l'exploitation originaire a été divisée au préalable et cela d'une façon fictive en deux exploitations, une exploitée par le père et l'autre par le fils; et d'autre part par l'utilisation de ces bâtiments à de l'élevage non lié au sol par des personnes n'exerçant pas le métier d'agriculteur à titre d'activité principale.

Toutefois, le Ministre de l'Agriculture pourra autoriser, cas par cas, des dérogations motivées par des considérations de politique des structures.

b) *Reprise des terres après fin de bail.*

La modification du texte du § 1, premier alinéa, 6°, octroie la partie variable de l'indemnité de sortie pour les terres pour lesquelles il est mis fin au bail et qui sont reprises ensuite par une exploitation viable pour autant qu'une exploitation faisant l'objet d'un plan de développement n'entre pas en considération pour cette reprise. Cette possibilité existait déjà pour des exploitations faisant l'objet d'un plan de développement.

Deze tekstwijziging kan een oplossing bieden voor deze gevallen waar de grondeigenaar weigert zijn medewerking te verlenen voor een pachtoverdracht overeenkomstig het bepaalde in de pachtwet evenals voor de gronden toebehorend aan openbare instellingen, waarvoor een pachtoverdracht wettelijk niet mogelijk is.

c) Beperking van de mogelijkheid tot pachtbeëindiging.

De voorgestelde tekstwijziging beperkt de mogelijkheid tot pachtbeëindiging tot 25 % van de oppervlakte der vrijgemaakte gronden.

Deze beperking wordt gemotiveerd door de bezorgdheid tot het uitschakelen van misbruiken en tot vergroting van het structuurverbeterend effect van de wet.

De huidige tekst van de wet maakt het mogelijk voor de totaliteit van de vrijgemaakte oppervlakte de pacht te beëindigen en in dat geval heeft de aanvrager recht op het vast gedeelte van de uittredingsvergoeding.

De ervaring heeft aangetoond dat meestal van de pachtbeëindiging gebruik wordt gemaakt om grondoverdracht aan niet leefbare bedrijven te dekken. Deze overdracht wordt doorgaans gemotiveerd door overwegingen van persoonlijke aard.

Slechts in een beperkt aantal gevallen biedt de mogelijkheid tot pachtbeëindiging een uitkomst voor de weigerachtige houding van een grondeigenaar om de gronden over te dragen aan een leefbaar bedrijf.

De voorgestelde 25 % van de verlaten oppervlakte, waarvoor pachtbeëindiging mogelijk blijft, zal toelaten, bedrijven in aanmerking te nemen waarvan een deel der percelen geen overnemer vindt die aan de voorwaarden voldoet, of waarvoor de eigenaar elke medewerking weigert.

Artikel 4.

Dit artikel wijzigt artikel 6 van de wet.

Uit het onderzoek der aanvragen is reeds gebleken dat in meerdere gevallen de leiding van het bedrijf ingevolge invaliditeit van de man, wordt waargenomen door de echtgenote hetgeen tot uiting komt in de belastingsaangifte en -aanslag, welke als appreciatiestukken worden aangewend om na te gaan of de aanvrager voldoet aan de voorwaarde van gedurende de laatste vijf landbouwjaren, als hoofdactiviteit, een landbouw- of tuinbouwonderneming geëxploiteerd te hebben.

Wanneer echter de uitbating van dit bedrijf door de echtgenote geen vijf landbouwjaren heeft geduurd, dan kan zij volgens de huidige wettekst van de voordelen van de wet niet genieten zolang haar echtgenoot niet is overleden.

In dergelijke gevallen pleiten overwegingen van sociale aard voor eenzelfde oplossing als deze die de wet thans voorziet in het geval van de voortzetting zonder onderbreking van het bedrijf van een overleden echtgenoot, bloed- of aanverwant.

Artikel 5.

Dit artikel voorziet een nieuwe tekst voor artikel 7, die rekening houdt met de wijzigingen aangebracht aan artikel 5.

Artikel 6.

Dit artikel wijzigt artikel 8 van de wet.

Deze voorgestelde tekstwijziging verandert in feite niets aan de idee die wordt vertolkt door de huidige tekst van artikel 8.

Cette modification de texte peut apporter une solution pour les cas où le propriétaire des terres refuse sa collaboration à une cession de bail effectuée conformément aux dispositions de la législation sur le bail à ferme, que pour les terres appartenant à des institutions publiques, pour lesquelles une cession de bail n'est légalement pas possible.

c) Limitation de la possibilité de mettre fin au bail.

La modification de texte proposée limite la possibilité de mettre fin au bail à 25 % de la superficie des terres libérées.

Cette limitation est motivée par la préoccupation d'éviter des abus et d'augmenter l'effet restructurant de la loi.

Le texte actuel de la loi permet de mettre fin au bail pour la totalité de la superficie libérée et dans ce cas le demandeur a droit à la partie fixe de l'indemnité de sortie.

L'expérience a démontré que la fin de bail est surtout utilisée pour couvrir des cessions de terres à des exploitations non viables. Cette cession est généralement motivée par des considérations de caractère personnel.

C'est seulement dans un nombre limité de cas que la possibilité de mettre fin au bail est utilisée pour se soustraire à l'attitude récalcitrante d'un propriétaire terrien refusant de marquer son accord sur la cession des terres à une exploitation viable.

La norme proposée des 25 % de la superficie libérée pour lesquels la fin de bail reste possible, permettra de prendre en considération des exploitations dont une partie des parcelles ne trouve pas de preneur satisfaisant aux conditions ou pour lesquelles le propriétaire refuse toute collaboration.

Article 4.

Cet article modifie l'article 6 de la loi.

L'examen des demandes a appris que dans plusieurs cas la direction de l'exploitation est reprise par l'épouse à la suite d'une invalidité du mari ce qui apparaît dans la déclaration et l'imposition fiscale, qui sont utilisées comme des pièces d'appréciation en vue de vérifier si le demandeur satisfait à la condition d'avoir exploité durant les cinq dernières années agricoles, à titre d'activité principale, une entreprise agricole ou horticole.

Si toutefois l'exploitation de cette entreprise par l'épouse n'a pas duré cinq années agricoles, elle ne peut pas, en vertu des textes légaux actuels, bénéficier des avantages de la loi aussi longtemps que son mari n'est pas décédé.

Dans des cas d'espèce, des considérations de caractère social plaident pour une solution analogue à celle prévue actuellement par la loi dans le cas d'une poursuite sans interruption de l'exploitation du conjoint, parent ou allié décédé.

Article 5.

Cet article prévoit un nouveau texte pour l'article 7, qui tient compte des modifications apportées à l'article 5.

Article 6.

Cet article modifie l'article 8 de la loi.

La modification de texte proposée ne change pratiquement en rien l'idée traduite par le texte actuel de l'article 8.

Zij biedt nochtans het voordeel dat niet tot een wijziging van de wet van 3 mei 1971 dient te worden overgegaan, telkens wanneer wijzigingen zouden worden aangebracht aan de wetgeving betreffende het sociaal statuut van de zelfstandigen.

Artikel 7.

Dit artikel omvat een vervangingstekst voor het eerste lid van artikel 9 van de wet.

In hun huidige formulering vrijwaren de bepalingen van dit lid de pensioenrechten van de rechthebbende op de uittredingsvergoeding niet tussen de datum waarop elke zelfstandige landbouwactiviteit werd gestaakt en de datum waarop de uittredingsvergoeding ingaat.

Alhoewel de bevoegde diensten door een ruime interpretatie van de wetgeving terzake alle mogelijke nadelige gevolgen voor de belanghebbenden wisten te vermijden, verdient het nochtans aanbeveling in dit verband de nodige tekstwijziging aan de saneringswet aan te brengen.

Artikel 8.

Aan de basis van de wijzigingen die bij dit artikel worden aangebracht aan artikel 11, eerste lid, handelend over de structuurverbeteringspremie, liggen dezelfde gedachten die reeds werden uiteengezet naar aanleiding van de bespreking van de artikelen 1 en 3 van dit wetsontwerp, in verband met de uittredingsvergoeding.

Artikel 9.

Met betrekking tot de wijzigingen, die door dit artikel worden aangebracht aan artikel 12 van de wet, geldt dezelfde commentaar als hierboven. Zoals dit reeds thans het geval is voor de uittredingsvergoeding, wordt in de nieuwe tekst van artikel 12, eerste lid, 3°, voorzien dat ook voor de berekening van de structuurverbeteringspremie alleen de gronden met landbouwkarakter in aanmerking komen die gedurende de laatste drie landbouwjaren die de aanvraag voorafgaan werden geëxploiteerd.

Door de huidige wettekst wordt iedere aanvrager van de structuurverbeteringspremie die een einde stelt aan de pacht, van de verwerving ervan uitgesloten. Dit beperkt onbetwistbaar het toepassingsveld van de wet.

De voorgestelde tekstwijziging waarbij eveneens de mogelijkheid tot pachtbeëindiging wordt ingebouwd tot een maximum van 25 % der oppervlakte van de vrijgemaakte gronden, heft deze beperking op.

Artikel 10.

Dit artikel wijzigt artikel 14 van de wet.

De aanvulling van de bepalingen van artikel 14 van de wet strekt er in de eerste plaats toe de plicht tot medewerking vanwege de belastingdiensten, die thans op een administratieve afspraak berust, te versterken in zover dat geen toestemming vanwege de aanvrager meer nodig is, om bij het Bestuur der Directe Belastingen omtrent zijn bedrijfsinkomen inlichtingen in te winnen.

Deze tekstaanvulling streeft er bovendien naar de mogelijkheid tot het verzamelen van inlichtingen bij de andere openbare besturen uit te breiden met het oog op het onderzoek van de aanvragen.

Ten slotte wordt verhinderd dat voor bepaalde prestaties door de gemeentebesturen betaling wordt geëist, zoals dit thans in sommige gevallen gebeurt.

Elle présente pourtant l'avantage qu'il n'y aura plus lieu de recourir à une modification de la loi du 3 mai 1971 chaque fois que des modifications seraient apportées à la législation ayant trait au statut social des travailleurs indépendants.

Article 7.

Cet article comporte un texte de remplacement pour le premier alinéa de l'article 9 de la loi.

Dans leur rédaction actuelle, les dispositions de cet alinéa ne préservent pas les droits de pension des bénéficiaires de l'indemnité de sortie entre la date de la cessation de toute activité agricole indépendante et la date d'acquisition de l'indemnité de sortie.

Bien que les services compétents sont parvenus, grâce à une large interprétation de la législation, à éviter tous inconvénients possibles pour les intéressés, il est à recommander d'apporter à la loi d'assainissement les adaptations de texte nécessaires à ce sujet.

Article 8.

Les idées à la base des modifications apportées par cet article au premier alinéa de l'article 11 traitant de la prime d'apport structurel, sont les mêmes que celles qui ont déjà été invoquées à l'occasion des commentaires des articles 1 et 3 du présent projet de loi, concernant l'indemnité de sortie.

Article 9.

Les commentaires ci-dessus valent également au sujet des modifications apportées par le présent article à l'article 12 de la loi. Comme c'est déjà le cas actuellement pour l'indemnité de sortie, le nouveau texte de l'article 12, premier alinéa, 3°, prévoit que pour le calcul de la prime d'apport structurel, seules les terres à vocation agricole exploitées pendant les trois dernières années agricoles précédant la demande, sont prises en considération.

Le texte actuel de la loi exclut tout demandeur de la prime d'apport structurel qui met fin au bail. Ceci restreint indiscutablement le champ d'application de la loi.

La modification du texte proposée qui introduit la possibilité de mettre fin au bail jusqu'à concurrence d'un maximum de 25 % de la superficie des terres libérées, élimine cette restriction.

Article 10.

Cet article modifie l'article 14 de la loi.

L'élargissement des dispositions de l'article 14 de la loi tend en premier lieu à renforcer le devoir de coopération des services des contributions qui repose actuellement sur un accord administratif, à tel point qu'il ne faut plus d'autorisation de la part du demandeur pour s'enquérir au sujet de son revenu professionnel auprès de l'Administration des Contributions directes.

L'élargissement du texte poursuit en outre le but d'augmenter les possibilités d'obtention de renseignements auprès d'autres administrations publiques en vue de l'examen des demandes.

Pour terminer, on évite que les administrations communales exigent des redevances pour certaines prestations, tel que c'est parfois le cas en ce moment.

Het ligt voor de hand dat de uitbreiding van de informatiemogelijkheden dient samen te gaan met de nodige bepalingen omtrent het beroepsgeheim. De voorgestelde teksten werden geïnspireerd door de bepalingen die dienaangaande voorkomen in de wetgeving met betrekking tot het sociaal statuut der zelfstandigen.

Artikel 11.

Dit artikel heeft de bedoeling de tekst aan te vullen van artikel 16 van de wet, ten einde de toepassing te vergemakkelijken van het koninklijk besluit van 31 mei 1933, bij de beteugeling van overtredingen die zouden worden vastgesteld bij de rechthebbenden op de uittredingsvergoeding en op de structuurverbeteringspremie in het naleven van de toekenningsvoorwaarden.

De Minister van Landbouw,
A. LAVENS.

Il est évident que le renforcement des possibilités d'information doit aller de pair avec les dispositions nécessaires relatives au secret professionnel. Les textes proposés ont été inspirés par les dispositions relatives à cette matière figurant dans la législation concernant le statut social des travailleurs indépendants.

Article 11.

Cet article vise à compléter le texte de l'article 16 de la loi, afin de faciliter l'application de l'arrêté royal du 31 mai 1933, lors de la répression d'infractions qui seraient constatées chez les bénéficiaires de l'indemnité de sortie et de la prime d'apport structurel en matière de respect des conditions d'octroi.

Le Ministre de l'Agriculture,
A. LAVENS.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 17e oktober 1974 door de Minister van Landbouw verzocht hem, *binnen een termijn van ten hoogste drie dagen*, van advies te dienen over een ontwerp van wet « tot wijziging van de wet van 3 mei 1971 tot bevordering van de sanering van de landbouw en van de tuinbouw », heeft de 22^e oktober 1974 het volgend advies gegeven :

Binnen de korte tijdspanne die hem is toebedeeld om advies uit te brengen, ziet de Raad van State zich genoodzaakt zich te beperken tot de volgende opmerkingen :

Vermits het ontwerp ertoe strekt organieke regelen te stellen inzake toelagen en vergoedingen waardoor nieuwe uitgaven kunnen ontstaan, dient het krachtens artikel 6, 2 en 3, van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 tot regeling van de administratieve en begrotingscontrole aan de Staatssecretaris voor Begroting voor akkoord te worden voorgelegd. De beraadslaging in Ministerraad volstaat niet om aan dat bepaalde voorbij te gaan.

..

Daar de Minister van Financiën bij de uitvoering van de ontwerp-wet wordt betrokken, moet deze door hem worden medevoorgedragen en medeondertekend.

Met deze opmerking is rekening gehouden bij de hierna voorgestelde redactie van het indieningsbesluit :

« Op de voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Landbouw,

» ...

» Onze Minister van Landbouw is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst volgt :

... ».

In de inleidende zin van de artikelen 3, 4, 5, 6, 8 en 9 van het ontwerp dient melding te worden gemaakt van het wijzigende koninklijk besluit van 25 februari 1974.

Artikel 1.

Om latere verwarring te voorkomen moet de bepaling, aanvangende met de woorden « Het vast gedeelte mag niet minder bedragen... », het derde lid van artikel 3 van de wet vormen. Zij werd trouwens als zodanig bij het koninklijk besluit van 25 februari 1974 in de wet ingevoegd.

Aangezien blijkbaar reeds zodanige verwarring zich heeft voorgedaan, moeten de verwijzingen welke in de andere artikelen van het ontwerp naar sommige bepalingen van artikel 3 van de wet worden gemaakt,

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de l'Agriculture, d'une demande d'avis, *dans un délai ne dépassant pas trois jours*, sur un projet de loi « modifiant la loi du 3 mai 1971 favorisant l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture », a donné le 22 octobre 1974 l'avis suivant :

Dans le bref délai imparti au Conseil d'Etat pour donner son avis, force est à celui-ci de se borner aux observations qui suivent :

Le projet ayant pour objet d'établir des règles organiques en matière de subventions et d'indemnités de nature à entraîner des dépenses nouvelles, il doit, en vertu de l'article 6, 2 et 3, de l'arrêté royal du 5 octobre 1961 portant organisation du contrôle administratif et budgétaire, être soumis à l'accord du Secrétaire d'Etat au Budget. Il ne suffit pas d'une délibération en Conseil des Ministres pour passer outre à cette disposition.

..

Le Ministre des Finances participant à l'exécution de la loi en projet, il convient aussi qu'il la propose conjointement avec le Ministre de l'Agriculture et la contresigne.

La rédaction proposée ci-après pour l'arrêté de présentation tient compte de cette observation :

« Sur la proposition de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre de l'Agriculture,

» ...

» Notre Ministre de l'Agriculture est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

... ».

Dans la phrase liminaire des articles 3, 4, 5, 6, 8 et 9 du projet il y a lieu de mentionner l'arrêté royal modificatif du 25 février 1974.

Article 1er.

Afin d'éviter toute confusion ultérieure, la disposition débutant par les mots « La partie fixe ne peut être inférieure... » doit constituer l'alinéa 3 de l'article 3 de la loi. C'est d'ailleurs comme telle qu'elle a été insérée dans la loi par l'arrêté royal du 25 février 1974.

Cette confusion s'étant apparemment déjà produite, il convient de revoir les références que d'autres articles du projet font à certaines dispositions de l'article 3 de la loi. Dans les articles 1er et 8 du projet,

worden herzien. In de artikelen 1 en 8 van het ontwerp zal men de woorden « vijfde, zesde en zevende lid » telkens moeten vervangen door de woorden « zesde, zevende en achtste lid ».

De verwijzing welke in het zesde en het achtste lid naar het tweede en derde lid wordt gemaakt, heeft geen reden van bestaan, vermits er toch maar één veranderlijk gedeelte is, hoewel het volgens verschillende regelen kan worden berekend.

Voor het zevende, achtste en negende lid van het nieuwe artikel 3 verdient de volgende redactie aanbeveling :

« Het veranderlijk gedeelte wordt verdubbeld wanneer de in het vorige lid bedoelde gronden gelegen zijn in een zone die door de Minister van Landbouw uitdrukkelijk als voor ruilverkaveling vatbaar is aangewezen en overgenomen worden door een bedrijf dat het voorwerp is van een ontwikkelingsplan en waarvan het grootste deel van de gronden zich in voormelde ruilverkavelingszone bevindt.

» Het veranderlijk gedeelte wordt eveneens verdubbeld, wanneer het betrekking heeft op... (verder zoals in het ontwerp).

» De in de vorige twee leden bedoelde toeslagen worden enkel toegekeerd op voorwaarde dat de overdrachten gebeurd zijn in de periode tijdens welke de Nationale Landmaatschappij haar voorkooprecht kan uitoefenen en dat zij ter kennis van het ruilverkavelingscomité werden gebracht ».

Artikel 2.

In het vierde lid van het nieuwe artikel 4 schrijve men :

« Indien de rechthebbende, die in de loop van bedoelde periode de normale pensioenleeftijd heeft bereikt of tijdens diezelfde periode voor een overlevingspensioen in aanmerking komt, verzuimt het rust- of overlevingspensioen tijdig aan te vragen, wordt dit pensioen voor de toepassing van deze wet, ongeacht de datum waarop het werkelijk ingaat, geacht te zijn ingegaan op... » (verder zoals in het ontwerp).

Het zevende lid van hetzelfde artikel vange men aan als volgt :

« De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de grenzen binnen welke het toegestaan is de uitredingsvergoeding te cumuleren met... ».

Artikel 3.

In 1° van de nieuwe tekst van artikel 5, § 1, schrijve men :

« waaraan hij ten minste 50 pct. van zijn arbeidstijd heeft besteed ».

Luidens § 1, eerste lid, 4°, van hetzelfde artikel is de toekenning van de uitredingsvergoeding voor de landbouwers en tuinbouwers bovendien verbonden aan de voorwaarde dat de aanvrager de bedrijfsgebouwen duurzaam aan de landbouw onttrekt, behoudens een afwijking toegestaan door de Minister van Landbouw bij een met redenen omkleed besluit gesteund op motieven van structuurbeleidsoverwegingen.

Zoals in de memorie van toelichting wordt verduidelijkt, zal de Minister deze afwijkingen geval per geval op grond van structuurbeleidsmotieven kunnen toestaan.

Het betreft hier dus individuele afwijkingen waarvoor als enige beperking aan de Minister wordt gesteld dat zij bij een met redenen omkleed besluit moeten worden verleend en op grond van structuurbeleidsoverwegingen.

Aan de Raad van State is geen uitsluitel verstrekt omtrent de precieze aard van de « structuurbeleidsoverwegingen » op grond waarvan de Minister individuele afwijkingen kan toestaan. Het hoeft geen betoog dat de Minister bij de toepassing van deze afwijkingsmogelijkheid rekening zal moeten houden met het gelijkheidsbeginsel als vervat in artikel 6 van de Grondwet.

In § 2, 4°, van hetzelfde artikel schrijve men : « de aanvrager moet ... staken ».

Artikel 4.

Artikel 4 van het ontwerp stelle men als volgt :

« Artikel 4. — In artikel 6 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 februari 1974, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

» 1° de woorden « het netto-bedrijfsinkomen » worden vervangen door de woorden « het bedrijfsinkomen »;

» 2° het artikel wordt aangevuld met volgende bepaling : « De bepalingen van het vorige lid... een uitkering geniet en die volgens medische vaststelling een vermindering van arbeidsgeschiktheid van meer van 50 pct. heeft opgelopen » ».

Artikel 7.

In artikel 7 van het ontwerp waarbij artikel 9, eerste lid, van de wet vervangen wordt, schrijve men : « Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen » (zie artikelen 1 en 2 van de wet van 21 december 1970).

les mots « alinéas 5, 6 et 7 » sont à remplacer chaque fois par les mots « alinéas, 6, 7 et 8 ».

La référence faite par les alinéas 6 et 8 aux alinéas 3 n'a pas de raison d'être puisqu'il n'y a qu'une seule partie variable, bien que celle-ci puisse être calculée selon des modalités différentes.

La rédaction suivante est suggérée pour les alinéas 7, 8 et 9 du nouvel article 3 :

« La partie variable est doublée lorsque les terres visées à l'alinéa précédent sont situées dans une zone expressément désignée par le Ministre de l'Agriculture comme étant susceptible de remembrement et sont reprises par une entreprise faisant l'objet d'un plan de développement et dont la plus grande partie des terres est située dans la zone de remembrement susvisée.

» La partie variable est de même doublée lorsqu'elle se rapporte... (la suite comme au projet).

» Les majorations prévues aux deux alinéas précédents ne sont accordées qu'à la condition que les transferts aient été opérés au cours de la période pendant laquelle la Société Nationale Terrienne a pu exercer son droit de préemption et qu'ils aient été portés à la connaissance du comité de remembrement ».

Article 2.

A l'alinéa 4 du nouvel article 4, il convient d'écrire :

« Lorsque le bénéficiaire qui a atteint l'âge normal de la pension au cours de ladite période ou qui est admissible au cours de cette même période au bénéfice d'une pension de survie, omet de demander en temps opportun la pension de retraite ou de survie, cette pension est censée avoir pris cours, pour l'application de la présente loi, quelle que soit la date de sa prise de cours effective, le premier... (la suite comme au projet) ».

L'alinéa 7 de ce même article débiterait mieux comme suit :

« Le Roi, par un arrêté délibéré en Conseil des Ministres, fixe les limites dans lesquelles est autorisé le cumul de l'indemnité de sortie avec... ».

Article 3.

Dans le 1° du nouveau texte néerlandais de l'article 5, § 1er, il convient d'écrire :

« waaraan hij ten minste 50 pct. van zijn arbeidstijd heeft besteed ».

Aux termes du § 1er, alinéa 1er, 4°, de ce même article, l'octroi de l'indemnité de sortie aux agriculteurs et horticulteurs est subordonné en outre à la condition que le demandeur soustraie les bâtiments d'exploitation de façon durable à l'agriculture, sauf dérogation accordée par le Ministre de l'Agriculture par un arrêté motivé fondé sur des considérations de politique de structures.

Ainsi que le précise l'exposé des motifs, le Ministre pourra autoriser, cas par cas, des dérogations motivées par des considérations de politique des structures.

Il s'agit ainsi de dérogations individuelles, à propos desquelles le Ministre ne se voit imposer pour toute restriction que celle de les accorder par un arrêté motivé fondé sur des considérations de politique de structures.

Le Conseil d'Etat n'a reçu nul éclaircissement sur la nature précise des « considérations de politique de structures » pouvant justifier l'octroi de dérogations individuelles. Dans la mise en œuvre de cette faculté de déroger, il appartiendra de toute évidence au Ministre de ne pas perdre de vue le principe d'égalité inscrit à l'article 6 de la Constitution.

Au § 2, 4°, de ce même article, il y a lieu de dire : « le demandeur doit cesser... ».

Article 4.

L'article 4 du projet devrait être rédigé de la manière suivante :

« Article 4. — L'article 6 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 25 février 1974, est modifié comme suit :

» 1° les mots « du revenu professionnel net » sont remplacés par les mots « du revenu professionnel »;

» 2° l'article est complété par la disposition suivante : « Les dispositions de l'alinéa précédent... qui bénéficie d'une prestation... et dont la capacité de travail a subi une réduction, médicalement constatée, de plus de 50 pct. » ».

Article 7.

A l'article 7 du projet, qui remplace l'article 9, alinéa 1er, de la loi, il convient d'écrire, dans le texte néerlandais : « Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen » (voir articles 1 et 2 de la loi du 21 décembre 1970).

Artikel 8.

In het tweede en het derde lid van het nieuw artikel 11 dienen de verwijzingen naar de bepalingen van artikel 3 van de wet te worden aangepast aan hetgeen hierboven met betrekking tot de indeling van dat artikel 3 wordt gezegd.

Men schrijve derhalve :

— in fine van artikel 11, tweede lid : « ... onder de voorwaarden bepaald bij artikel 3, zevende en achtste lid »;

— in het derde lid van hetzelfde artikel : « De bepalingen van artikel 3, negende lid, zijn... ».

Artikel 9.

In fine van het eerste lid van het nieuwe artikel 12 van de wet, leze men :

« ...

» 7° de aanvrager moet de verbintenis... ».

Artikel 10.

Naar luid van het tweede lid van de tekst onder artikel 10 van het ontwerp, mogen de « openbare besturen », behoudens door de Koning bepaalde uitzondering, geen enkele betaling eisen als retributie of anderszins voor het afleveren en versturen van akten of het uitvoeren van verrichtingen in het raam van de verplichting opgelegd door deze wet. Deze tekst is ruimer dan de memorie van toelichting waarbij te zijner verklaring wordt gezegd dat « verhinderd wordt dat voor bepaalde prestaties door de gemeentebesturen betaling wordt geëist, zoals dit thans in sommige gevallen gebeurt ».

Wanneer in het hierboven aangehaalde lid van het ontwerp enkel de gemeentebesturen zijn bedoeld, dan dient dit uitdrukkelijk uit de tekst te blijken.

In het derde lid van dezelfde tekst onder artikel 10 van het ontwerp wordt een zwijgplicht opgelegd aan eenieder die, in welke hoedanigheid ook, aan de toepassing van bedoelde wet deelneemt. Overtreding van die zwijgplicht is strafbaar overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek. Dat moet niet met zoveel woorden worden herhaald in de tekst van dit ontwerp.

Het vierde lid wordt dan ook beter geschrapt temeer daar de verwijzing naar de artikelen 66 en 67 van het Strafwetboek onvolledig is en tot verwarring aanleiding kan geven.

Artikel 11.

Er lijken geen dwingende redenen voorhanden te zijn om in de hier bedoelde aangelegenheid nachtelijke opsporingen of huiszoekingen, zelfs met verlof van de rechter, toe te laten in plaatsen die tot woning dienen. Daarom stelt de Raad van State de volgende tekst voor :

« Zij mogen de plaatsen die tot woning dienen slechts bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank en dan enkel van 5 uur 's morgens tot 9 uur 's avonds. Dat verlof is eveneens vereist voor het bezoeken van andere niet voor het publiek toegankelijke plaatsen vóór 5 uur 's morgens en na 9 uur 's avonds ».

In de Franse versie van het derde lid van de tekst onder artikel 11 van het ontwerp, leze men : « Les procès-verbaux dressés par ces fonctionnaires font foi jusqu'à preuve du contraire... ».

De kamer was samengesteld uit
de Heren :

Ch. SMOLDERS, *staatsraad, voorzitter*;
A. DEPONDT,
H. COREMANS, *staatsraden*;
E. VAN VYVE, *afdelingsgriffier*.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. Ch. SMOLDERS.

Het verslag werd uitgebracht door de H. M. GROMMEN, eerste auditeur.

De Griffier,
(get.) E. VAN VYVE.

De Voorzitter,
(get.) Ch. SMOLDERS.

Article 8.

Dans les alinéas 2 et 3 du nouvel article 11, les références aux dispositions de l'article 3 doivent être adaptées en conformité de ce qui est dit ci-dessus à propos de la subdivision de cet arti-

Dès lors, il y a lieu d'écrire :

— à la fin de l'article 11, alinéa 2 : « ... dans les conditions fixées à l'article 3, alinéas 7 et 8 »;

— à l'alinéa 3 du même article : « les dispositions de l'article 3, alinéa 9, sont... ».

Article 9.

A la fin de l'alinéa 1er du nouvel article 12 de la loi, il convient de dire dans le texte néerlandais :

« ...

» 7° de aanvrager moet de verbintenis... ».

Article 10.

Aux termes de l'alinéa 2 du texte reproduit sous l'article 10 du projet, les « administrations publiques » ne peuvent, sauf dérogation prévue par le Roi, exiger le paiement d'aucune somme à titre de rétribution ou autre pour la délivrance et la transmission d'actes ou l'exécution de prestations dans le cadre de l'obligation qui leur est faite par la présente loi. Ce texte est plus large que l'exposé des motifs selon le commentaire duquel « l'on évite que les administrations communales exigent des redevances pour certaines prestations, tel que c'est parfois le cas en ce moment ».

Si l'alinéa cité ne vise que les administrations communales, il faut que cela ressorte expressément du texte.

L'alinéa 3 de l'article 10 du projet impose à quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à l'application de la présente loi, l'obligation de garder le secret professionnel. La violation de ce secret est passible de la peine prévue à l'article 458 du Code pénal. Il est inutile de le rappeler dans le texte même du présent projet.

Mieux vaut dès lors supprimer l'alinéa 4 d'autant plus que la référence aux articles 66 et 67 du Code pénal est incomplète et peut engendrer la confusion.

Article 11.

Il ne semble pas y avoir impérieuse nécessité pour permettre en l'espèce, même avec l'autorisation du juge, des perquisitions ou des visites domiciliaires de nuit dans des lieux servant à l'habitation. C'est pourquoi le Conseil d'Etat propose le texte suivant :

« Ils ne peuvent visiter les lieux servant à l'habitation qu'avec l'autorisation du juge au tribunal de police, et uniquement de 5 heures du matin à 9 heures du soir. La même autorisation est requise pour la visite, avant 5 heures du matin et après 9 heures du soir, d'autres lieux non accessibles au public ».

Dans l'alinéa 3 du texte qui figure sous l'article 11 du projet, il y a lieu de lire : « Les procès-verbaux dressés par ces fonctionnaires font foi jusqu'à preuve du contraire... ».

La chambre était composée de
MM. :

Ch. SMOLDERS, *conseiller d'Etat, président*;
A. DEPONDT,
H. COREMANS, *conseillers d'Etat*;
E. VAN VYVE, *greffier de section*.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. Ch. SMOLDERS.

Le rapport a été présenté par M. M. GROMMEN, premier auditeur.

Le Greffier,
(s.) E. VAN VYVE.

Le Président,
(s.) Ch. SMOLDERS.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Landbouw,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Landbouw is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst volgt :

Artikel 1.

Artikel 3 van de wet van 3 mei 1971 tot bevordering van de sanering van de landbouw en van de tuinbouw, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 februari 1974, wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Art. 3. — Het bedrag van de uittredingsvergoeding wordt bepaald door de Koning, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën.

« De uittredingsvergoeding bestaat uit een vast gedeelte en, in voorkomend geval, uit een veranderlijk gedeelte.

Het vast gedeelte mag niet minder bedragen dan 30 000 frank per jaar; het veranderlijk gedeelte mag niet minder bedragen dan 2 000 frank per jaar en per volledige schijf van 50 aren die wordt verpacht of waarvan de eigendom of de pacht wordt overgedragen overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, § 1, eerste lid, 3°, 5° en 6°, of nog waarvan de pacht of pachten overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, § 1, eerste lid, 3°, een einde hebben genomen en overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, § 1, eerste lid, 5° en 6°, werd overgenomen, of nog waarvan de eigendom aan de Nationale Landmaatschappij wordt overgedragen voor zover het gronden betreft die gelegen zijn in een zone die door de Minister van Landbouw uitdrukkelijk als voor ruilverkaveling vatbaar werd aangewezen.

« Wanneer de aanvrager een onderneming uitbaat die geheel of gedeeltelijk teelten van bijzondere aard omvat, waarvoor een permanent structurele crisistoestand wordt vastgesteld, hetzij in de Europese Economische Gemeenschap, hetzij in België ingevolge de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, wordt het veranderlijk gedeelte berekend per volledige schijf van 50 aren, aangepast met een coëfficiënt.

« De bij vorig lid bedoelde teelten alsmede de toe te passen coëfficiënten worden vastgesteld door de Koning op de voordracht van de Minister van Landbouw.

« Het veranderlijk gedeelte wordt verhoogd met één derde wanneer het betrekking heeft op gronden die overeenkomstig de bepalingen van artikel 5, § 1, eerste lid, 5°, werden overgenomen, voor zover 85 % van de land- of tuinbouwgronden, die de aanvrager exploiteerde gedurende de laatste drie landbouwjaren die zijn aanvraag voorafgaan, aldus worden overgenomen.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre de l'Agriculture,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de l'Agriculture est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er.

L'article 3 de la loi du 3 mai 1971 favorisant l'assainissement de l'agriculture et de l'horticulture, modifiée par l'arrêté royal du 25 février 1974 est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 3. — Le montant de l'indemnité de sortie est fixée par le Roi, sur la proposition conjointe du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances.

« L'indemnité de sortie comprend une partie fixe et, le cas échéant, une partie variable.

La partie fixe ne peut être inférieure à 30 000 francs par an; la partie variable ne peut être inférieure à 2 000 francs par an et par tranche complète de 50 ares qui est donné à bail, ou dont la propriété ou le bail est cédé conformément aux dispositions de l'article 5, § 1er, premier alinéa, 3°, 5° et 6°, ou encore dont le bail ou les baux ont pris fin conformément aux dispositions de l'article 5, § 1er, premier alinéa, 3°, et qui a été reprise conformément aux dispositions de l'article 5, § 1er, premier alinéa, 5° et 6°, ou encore dont la propriété est transférée à la Société Nationale Terrienne, pour autant qu'il s'agisse de terres situées dans une zone expressément désignée par le Ministre de l'Agriculture comme étant susceptible d'être remembrée.

« Lorsque le demandeur exploite une entreprise qui comprend en tout ou en partie des cultures spécialisées, pour lesquelles il est constaté un état permanent de crise structurelle soit dans la Communauté Economique Européenne, soit en Belgique à la suite de l'application de la politique agricole commune, la partie variable est calculée par tranche complète de 50 ares, affectée d'un coefficient.

« Les cultures visées à l'alinéa précédant ainsi que les coefficients à appliquer sont déterminés par le Roi sur la proposition du Ministre de l'Agriculture.

« La partie variable est majorée d'un tiers lorsqu'elle se rapporte à des terres reprises conformément aux dispositions de l'article 5, § 1er, premier alinéa, 5°, pour autant que 85 % des terres à vocation agricole ou horticole exploitées par le demandeur pendant les trois dernières années agricoles précédant la demande, soient reprises ainsi.

» Het veranderlijk gedeelte wordt verdubbeld wanneer de in het vorige lid bedoelde gronden gelegen zijn in een zone die door de Minister van Landbouw uitdrukkelijk als voor ruilverkaveling vatbaar is aangewezen en overgenomen werden door een bedrijf dat het voorwerp is van een ontwikkelingsplan en waarvan het grootste deel van de gronden zich in voormelde ruilverkavelingszone bevindt.

» Het veranderlijk gedeelte wordt eveneens verdubbeld, wanneer het betrekking heeft op gronden die gelegen zijn in een zone die door de Minister van Landbouw uitdrukkelijk als voor ruilverkaveling vatbaar werd aangewezen en die werden overgenomen, hetzij door de Nationale Landmaatschappij ingevolge de verwerving van het eigendoms- en/of gebruiksrecht, hetzij door het ruilverkavelingscomité ingevolge ter beschikkingstelling van gronden door uittredende landbouwers en tuinbouwers, al dan niet via de Nationale Landmaatschappij, opdat zij direct of indirect één der bestemmingen zouden krijgen voorzien bij artikel 5, § 1, eerste lid, 3° en 5°.

» De in de vorige twee leden bedoelde toeslagen worden enkel toegekend op voorwaarde dat de overdrachten gebeurd zijn in de periode tijdens welke de Nationale Landmaatschappij haar voorkoopprecht kan uitoefenen en dat zij ter kennis van het ruilverkavelingscomité werden gebracht.

» Op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën kan de Koning voor de uittredingsvergoeding een maximumbedrag bepalen. Dit bedrag mag niet kleiner zijn dan 60 000 frank per jaar, verhoogd met de toeslagen die bij toepassing van het bepaalde in het zesde, zevende en achtste lid worden toegekend ».

Art. 2.

Artikel 4 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Art. 4. — De uittredingsvergoeding wordt voor een periode van maximum tien jaar toegekend en, ten vroegste, vanaf de leeftijd van 55 jaar. Bedoelde leeftijdsgrens kan door de Koning worden verlaagd, op de voordracht van de Minister van Landbouw.

» Indien de rechthebbende in de loop van bedoelde periode de normale pensioenleeftijd bereikt of in aanmerking komt voor de uitbetaling van een overlevingspensioen, en op voorwaarde dat hij het rustpensioen of het overlevingspensioen werkelijk aanvraagt, wordt hem, gedurende het resterend gedeelte van die periode, een uittredingsvergoeding uitbetaald, gelijk aan het verschil tussen het bedrag van de uittredingsvergoeding, vastgesteld op grond van artikel 3, en het bedrag van het rust- of overlevingspensioen dat hem wordt toegekend.

» Het bepaalde in het voorgaande lid is eveneens van toepassing indien de rechthebbende een vervroegd pensioen geniet.

» Indien de rechthebbende, die in de loop van bedoelde periode de normale pensioenleeftijd heeft bereikt of tijdens diezelfde periode voor een overlevingspensioen in aanmerking komt, verzuimt het rust- of overlevingspensioen tijdig aan te vragen, wordt dit pensioen voor de toepassing van deze wet, ongeacht de datum waarop het werkelijk ingaat, geacht te zijn ingegaan op de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin hij de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, of waarin het recht op overlevingspensioen is ontstaan.

» Het overeenkomstig lid 2 verminderd bedrag van de uittredingsvergoeding wordt nadien niet meer beïnvloed door een eventuele verhoging ingevolge veralgemeende aanpassing van het rust- en overlevingspensioen of een aanpassing ervan aan de gestegen levensduurte.

» La partie variable est doublée lorsque les terres visées à l'alinéa précédent sont situées dans une zone expressément désignée par le Ministre de l'Agriculture comme étant susceptible de remembrement et sont reprises par une entreprise faisant l'objet d'un plan de développement et dont la plus grande partie des terres est située dans la zone de remembrement susvisée.

» La partie variable est de même doublée lorsqu'elle se rapporte à des terres situées dans une zone expressément désignée par le Ministre de l'Agriculture comme étant susceptible d'être remembrée et qui sont reprises soit par la Société Nationale Terrienne à la suite de l'acquisition du droit de propriété et/ou d'occupation, soit par le comité de remembrement, par l'intermédiaire ou non de la Société Nationale Terrienne, à la suite de la mise à la disposition de terres par les agriculteurs et les horticulteurs sortants afin qu'elles reçoivent directement ou indirectement une des affectations visées à l'article 5, § 1er, premier alinéa, 3° et 5°.

» Les majorations prévues aux deux alinéas précédents ne sont accordées qu'à la condition que les transferts aient été opérés au cours de la période pendant laquelle la Société Nationale Terrienne a pu exercer son droit de préemption et qu'ils aient été portés à la connaissance du comité de remembrement.

» Sur la proposition conjointe du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances, le Roi peut fixer le montant maximum de l'indemnité de sortie. Celui-ci ne peut être inférieur à une somme de 60 000 francs par an, augmentée des majorations qui sont accordées en application des dispositions des alinéas 6, 7 et 8 ».

Art. 2.

L'article 4 de la même loi est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 4. — L'indemnité de sortie est accordée pendant une période de dix ans au maximum et au plus tôt à l'âge de 55 ans. Cette limite d'âge peut être abaissée par le Roi, sur la proposition du Ministre de l'Agriculture.

» Si, au cours de cette période, le bénéficiaire atteint l'âge normal de la pension ou peut prétendre au bénéfice d'une pension de survie, et à la condition qu'il demande effectivement sa pension de retraite ou de survie, il lui est accordé, pendant la partie restante de cette période, une indemnité de sortie égale à la différence entre le montant de l'indemnité de sortie, déterminé sur base de l'article 3, et le montant de la pension de retraite ou de survie qui lui est alloué.

» La disposition de l'alinéa précédent est également d'application lorsque le bénéficiaire jouit d'une pension anticipée.

» Lorsque le bénéficiaire qui a atteint l'âge normal de la pension au cours de ladite période ou qui est admissible au cours de cette même période au bénéfice d'une pension de survie, omet de demander en temps opportun la pension de retraite ou de survie, cette pension est censée avoir pris cours pour l'application de la présente loi, quelle que soit la date de sa prise en cours effective, le jour du mois qui suit celui pendant lequel il a atteint l'âge normal de la pension, ou pendant lequel le droit à la pension de survie prend cours.

» Le montant de l'indemnité de sortie diminué conformément aux dispositions de l'alinéa 2, n'est plus influencé ultérieurement par un relèvement éventuel de la pension de retraite ou de survie conséquemment à sa péréquation générale ou à son adaptation à la hausse du coût de la vie.

» De Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen verstrekt, met betrekking tot de rechthebbenden op de uittredingsvergoeding, alle nodige inlichtingen voor de berekening van het bedrag van de genoemde vergoeding, overeenkomstig het voorgaande tweede lid.

» De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de grenzen binnen welke het toegestaan is de uittredingsvergoeding te cumuleren met één of meer uitkeringen betaald in de sectoren van de arbeidsvoorziening en de werkloosheid, van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, van de beroepsziekten en van de arbeidsongevallen ».

Art. 3.

Artikel 5 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 februari 1974, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 5. — § 1. Voor de landbouwers en tuinbouwers is bovendien de toekenning van de uittredingsvergoeding aan de volgende voorwaarden verbonden :

» 1° tijdens de vijf aan de aanvraag voorafgaande landbouw- of tuinbouw- of onderneming geëxploiteerd hebben,

» — waarmee hij gedurende die periode ten minste 50 t.h. van zijn arbeidsinkomen heeft verdiend;

» — waaraan hij ten minste 50 t.h. van zijn arbeidstijd heeft besteed;

» — waarvan de bedrijfsoppervlakte met niet meer dan 15 t.h. is verminderd en

» — waarvan het jaarlijks bedrijfsinkomen gemiddeld niet hoger was dan een bedrag bepaald door de Koning, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën; dit bedrag mag niet kleiner zijn dan 110 000 frank;

» 2° tijdens diezelfde periode mag het samengetelde bedrag van de bedrijfsinkomsten van de aanvrager en van zijn echtgenoot, die een andere activiteit hebben gehad, gemiddeld niet hoger geweest zijn dan een bedrag bepaald door de Koning, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën; dit bedrag mag niet kleiner zijn dan 103 000 frank;

» 3° de aanvrager moet elke landbouw- en tuinbouwactiviteit staken en het bewijs aanbrengen hetzij dat hij de gronden met landbouwkarakter, die hij gedurende de drie landbouw- of tuinbouw- of onderneming geëxploiteerde, onder bezwarende of kosteloze titel heeft vervreemd of in pacht heeft gegeven, of dat de pacht of pachten van die gronden welke hij tijdens diezelfde periode als pachter exploiteerde overeenkomstig het bepaalde in de pachtwetgeving een einde hebben genomen of werden overgedragen, hetzij dat deze gronden duurzaam aan de landbouw werden onttrokken met name door bestemming voor bebossing, recreatie, volksgezondheid of andere doeleinden van openbaar nut;

» 4° behoudens een afwijking toegestaan door de Minister van Landbouw bij een met redenen omkleed besluit gesteund op motieven van structuurbeleidsoverwegingen, moet de aanvrager de bedrijfsgebouwen duurzaam aan de landbouw onttrekken;

» 5° de gronden die hij vervreemd of verpacht heeft of waarvan de pacht een einde heeft genomen moeten zijn overgenomen door een ander landbouwer of tuinbouwer, die een bedrijf uitbaat dat het voorwerp is van een ontwikkelingsplan waarvan de verwezenlijking een vergroting van de bedrijfsoppervlakte vergt, in de voorwaarden die de Koning bepaalt in het kader van de regeling betreffende de modernisering van landbouwbedrijven. Voor de verpachte gronden mag de eerste pachtstijd van de nieuwe pachter niet korter zijn dan twaalf jaar;

» En ce qui concerne les bénéficiaires de l'indemnité de sortie, la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie fournit tous les renseignements nécessaires pour le calcul de ladite indemnité, conformément aux dispositions du second alinéa ci-dessus.

» Le Roi, par un arrêté délibéré en Conseil des Ministres, fixe les limites dans lesquelles est autorisé le cumul de l'indemnité de sortie avec une ou plusieurs prestations servies en matière d'emploi et de chômage, en matière d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, en matière de maladies professionnelles et en matière d'accidents du travail ».

Art. 3.

L'article 5 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 25 février 1974, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 5. — § 1er. Pour les agriculteurs et horticulteurs l'octroi de l'indemnité de sortie est, en outre, subordonné aux conditions suivantes :

» 1° pendant les cinq années agricoles précédant la demande, le demandeur doit avoir exploité une entreprise agricole ou horticole,

» — dont il a retiré, au cours de cette période, au moins 50 p.c. de son revenu de travail;

» — à laquelle il a consacré au moins 50 p.c. de son temps actif;

» — dont la superficie exploitée n'a pas été réduite de plus de 15 p.c. et

» — dont le revenu professionnel annuel n'a pas dépassé en moyenne un montant fixé par le Roi sur la proposition du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances; ce montant ne peut être inférieur à 110 000 francs;

» 2° pendant cette même période, le montant cumulé des revenus professionnels du demandeur et de son conjoint, qui ont exercé une autre activité, ne peut en moyenne avoir excédé un montant fixé par le Roi, sur la proposition conjointe du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances; ce montant ne peut être inférieur à 103 000 francs;

» 3° le demandeur doit cesser définitivement toute activité agricole ou horticole et apporter la preuve soit que les terres à vocation agricole, qu'il exploitait en tant que propriétaire pendant les trois années agricoles précédant la demande ont été aliénées, à titre onéreux ou gratuit ou données à bail, ou que le bail ou les baux de ces terres, qu'au cours de la même période il exploitait en tant que preneur, ont pris fin ou ont été cédés conformément aux dispositions de la législation sur le bail à ferme, soit que ces terres ont été soustraites de façon durable à l'utilisation agricole, notamment par leur affectation au boisement, à la détente, à la santé publique ou à d'autres fins d'utilité publique;

» 4° sauf une dérogation accordée par le Ministre de l'Agriculture par un arrêté motivé, fondé sur des considérations de politique de structures, le demandeur doit soustraire les bâtiments d'exploitation de façon durable à l'agriculture;

» 5° les terres qu'il a aliénées ou données à bail ou dont le bail a pris fin doivent être reprises par un autre agriculteur ou horticulteur qui exploite une entreprise faisant l'objet d'un plan de développement dont la réalisation nécessite un agrandissement de la superficie exploitée, dans les conditions que le Roi détermine dans le cadre du régime de modernisation des exploitations agricoles. Pour les terres louées, la première durée de bail du nouveau preneur ne peut être inférieure à douze ans;

» 6° indien een onderzoek uitgevoerd door de Rijkslandbouwkundige ingenieur aantoonde dat er geen bedrijf, zoals bedoeld in 5° bestaat dat op een rationele wijze de vrijgemaakte gronden kan overnemen, moet aan de voorwaarde gesteld sub 5° niet worden voldaan. In dat geval moeten de gronden die de aanvrager vervreemd of verpacht heeft, of waarvan de pacht wordt overgedragen, of een einde heeft genomen, door een ander landbouwer of tuinbouwer zijn overgenomen en moet het bedrijf of de bedrijven die de gronden overnamen een vergelijkbaar arbeidsinkomen bereiken omschreven bij artikel 4 van het koninklijk besluit van 21 juni 1974 betreffende de modernisering van landbouwbedrijven, of een dergelijk arbeidsinkomen genieten als gevolg van de gehele of gedeeltelijke overname van bedoelde gronden.

» Voor 25 % der verlaten oppervlakten land- of tuinbouwgronden kan de aanvrager overeenkomstig het bepaalde in de pachtwet een einde stellen aan de pacht, zonder dat voldaan wordt aan de voorgenoemde voorwaarden betreffende de overname. Voor de aldus verlaten gronden wordt geen veranderlijk gedeelte van de uittredingsvergoeding toegekend;

» 7° de ingevolge 3°, 5° en 6° hiervoren verlaten gronden moeten een oppervlakte hebben van ten minste één hectare, desgevallend aangepast met de in artikel 3, vierde lid, bedoelde coëfficiënten.

» Indien het bedrijf van de aanvrager in de loop van de vijf landbouwjaren die de aanvraag voorafgaan, gedeeltelijk te algemene nutte werd onteigend of aangekocht, wordt, voor wat betreft de landbouwactiviteit, enkel rekening gehouden met het bedrijfsinkomen van de jaren die volgen op de laatste onteigening of aankoop; in dat geval wordt, in afwijking van het bepaalde in artikel 4, eerste lid, geen minimumleeftijd gesteld, noch rekening gehouden met de betrokken oppervlakten voor de beoordeling van de oppervlaktevermindering bedoeld in het eerste lid, 1°.

» Onder bedrijfsinkomen bedoeld in deze wet, dient te worden verstaan :

» — ingeval het bedrijfsinkomen bekomen is uit een land- of tuinbouwonderneming, de brutobedrijfsinkomsten, verminderd met de bedrijfslasten en, eventueel, met de bedrijfsverliezen, vastgesteld overeenkomstig de wetgeving betreffende de inkomstenbelasting, die de aanvrager als zelfstandige heeft genoten en die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de sociale bijdrage van zelfstandige;

» — in het geval waarin dit bedrijfsinkomen bekomen wordt uit meerdere activiteiten van de aanvrager en van zijn echtgenoot of uit een activiteit als loontrekken, het samenge telde bedrag van de bedrijfsinkomsten na aftrek van de bedrijfslasten, van de bedrijfsverliezen, van de belastingvrijgestelde inkomsten en van aftrekkingen.

» De Koning kan, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën, de bepaling van het bedrijfsinkomen, bedoeld in voorgaand lid, wijzigen.

» § 2. Voor de vaste werknemers en vaste medewerkende gezinsleden is bovendien de toekenning van de uittredingsvergoeding aan de volgende voorwaarden verbonden :

» 1° tijdens de vijf kalenderjaren die de aanvraag voorafgaan, moet de aanvrager een landbouw- of tuinbouwactiviteit hebben uitgeoefend,

» — waarvan de laatste twee jaren op een bedrijf waarvan het bedrijfshoofd geniet van de uittredingsvergoeding of van de structuurverbeteringspremie toegekend krachtens deze wet;

» — waaraan hij ten minste 50 t.h. van zijn arbeidstijd heeft besteed;

» 6° la condition prévue au 5° ne doit pas être remplie s'il ressort d'une enquête effectuée par l'ingénieur agronome de l'Etat qu'il n'existe pas d'exploitation, comme visée au 5°, qui soit susceptible de reprendre de façon annuelle les terres libérées. Dans ce cas, les terres que le demandeur a aliénées ou données à bail, ou dont le bail est cédé, ou a pris fin, doivent être reprises par un autre agriculteur ou horticulteur et l'entreprise ou les entreprises bénéficiaires de cette reprise doivent atteindre un revenu de travail comparable visé à l'article 4 de l'arrêté royal du 21 juin 1974 concernant la modernisation des exploitations agricoles, ou jouir d'un tel revenu de travail suite à la reprise totale ou partielle desdites terres.

» Jusqu'à concurrence de 25 % de la superficie des terres à vocation agricole ou horticole abandonnées, le demandeur peut mettre fin au bail conformément aux dispositions de la législation sur le bail à ferme, sans qu'il soit satisfait aux conditions ci-dessus concernant la reprise. Pour les terres ainsi abandonnées, la partie variable de l'indemnité de sortie n'est pas octroyée.

» 7° les terres abandonnées en vertu des 3°, 5° et 6° ci-dessus, doivent avoir une superficie de 1 hectare au moins, adaptée le cas échéant avec les coefficients visés à l'article 3, alinéa quatre.

» Si, au cours des cinq années précédant la demande, l'exploitation du demandeur a été partiellement expropriée ou acquise pour cause d'utilité publique, il n'est tenu compte en ce qui concerne l'activité agricole, que du revenu professionnel afférent aux années suivant celle de la dernière expropriation ou acquisition; dans ce cas, il n'est pas tenu compte de la condition d'âge prévue à l'article 4, alinéa premier, ni des superficies concernées pour l'appréciation de la diminution des superficies visées à l'alinéa 1er, 1°.

» Par revenu professionnel visé à la présente loi, il y a lieu d'entendre :

» — dans le cas où ce revenu professionnel est obtenu d'une entreprise agricole ou horticole, les revenus bruts, diminués des charges professionnelles et le cas échéant, des pertes professionnelles, fixés conformément à la législation relative à l'impôt sur les revenus dont le demandeur a bénéficié en qualité de travailleur indépendant et qui sont pris en considération pour le calcul de la cotisation sociale de travailleur indépendant;

» — dans le cas où ce revenu professionnel est obtenu, par plusieurs activités du demandeur et de son conjoint ou par une activité salariée, le montant cumulé des revenus professionnels après déduction des charges et pertes professionnelles, des revenus immunisés d'impôt et des abattements.

» Le Roi peut, sur la proposition conjointe du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances, modifier la définition du revenu professionnel visé à l'alinéa précédent.

» § 2. Pour les salariés et aides familiaux permanents, l'octroi de l'indemnité de sortie est, en outre, subordonné aux conditions suivantes :

» 1° pendant les cinq années civiles précédant la demande, le demandeur doit avoir exercé une activité agricole ou horticole,

» — dont les deux dernières années dans une entreprise, dont l'exploitant bénéficie de l'indemnité de sortie ou de la prime d'apport structurel octroyée en vertu de la présente loi;

» — à laquelle il a consacré au moins 50 p.c. de son temps actif;

» — waarvan het jaarlijks bedrijfsinkomen bedoeld bij § 1, derde lid van dit artikel gemiddeld niet hoger was dan een bedrag bepaald door de Koning, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën; dit bedrag mag niet kleiner zijn dan 130 000 frank;

» 2° tijdens diezelfde periode mag het samengetelde bedrag van de bedrijfsinkomsten van de aanvrager en van zijn echtgenoot, die een andere activiteit hebben gehad, gemiddeld niet hoger geweest zijn dan een bedrag bepaald door de Koning, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën; dit bedrag mag niet kleiner zijn dan 161 000 frank;

» 3° tijdens diezelfde periode moet

» — de vaste werknemer aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid de bijdragen hebben gestort zoals bedoeld in de wet van 27 juli 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;

» — het vaste medewerkend gezinslid de bijdragen hebben gestort zoals bedoeld in het koninklijk besluit n° 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen;

» 4° de aanvrager moet elke landbouw- of tuinbouwactiviteit staken.

» § 3. De aanvrager van de uittredingsvergoeding moet schriftelijk de verbintenis aangaan, met ingang van de eerste van de maand die volgt op de dag van zijn aanvraag, geen enkele landbouw- of tuinbouwactiviteit meer uit te oefenen, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 8. »

Art. 4.

In artikel 6 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 februari 1974, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de woorden « het netto-bedrijfsinkomen » worden vervangen door de woorden « het bedrijfsinkomen »;

2° het artikel wordt aangevuld met volgende bepaling :

« De bepalingen van het vorige lid zijn eveneens van toepassing wanneer de aanvrager, zonder onderbreking, het land- of tuinbouwbedrijf heeft voortgezet van zijn echtgenoot die bij toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een verzekering tegen de arbeidsongeschiktheid ten voordele van de zelfstandigen een uitkering geniet en die volgens medische vaststelling een vermindering van arbeidsgeschiktheid van meer dan 50 t.h. heeft opgelopen ».

Art. 5.

Artikel 7 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 februari 1974, wordt vervangen door volgende bepaling :

« Art. 7. — Wanneer het bedrijfsinkomen bedoeld bij artikel 5, § 1, eerste lid, 1°, 2°, en tweede lid, en § 2, 1°, 2°, niet kan worden vastgesteld, wordt het laatst gekende bedrijfsinkomen van het aanvragende bedrijf, van de vaste werknemer of van het vaste medewerkende gezinslid, naargelang van het geval, in aanmerking genomen. Dit inkomen wordt verhoogd of verminderd in evenredigheid met de eventuele wijzigingen in de oppervlakte ».

» — dont le revenu professionnel annuel visé au § 1er, troisième alinéa de cet article n'a pas dépassé en moyenne un montant fixé par le Roi, sur la proposition conjointe du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances; ce montant ne peut être inférieur à 130 000 francs;

» 2° pendant cette même période, le montant cumulé des revenus professionnels du demandeur et de son conjoint, qui ont exercé une autre activité, ne peut en moyenne avoir excédé un montant fixé par le Roi, sur la proposition conjointe du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances; ce montant ne peut être inférieur à 161 000 francs;

» 3° pendant cette même période,

» — le salarié permanent doit avoir versé à l'Office National de sécurité sociale les cotisations visées par la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs;

» — l'aide familiale permanente doit avoir versé les cotisations visées par l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants;

» 4° le demandeur doit cesser toute activité agricole ou horticole.

» § 3. Le demandeur de l'indemnité de sortie doit prendre l'engagement écrit de ne plus exercer aucune activité agricole ou horticole à partir du premier du mois qui suit le jour de sa demande, sous réserve des dispositions prévues à l'article 8. »

Art. 4.

L'article 6 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 25 février 1974, est modifié comme suit :

1° les mots « du revenu professionnel net » sont remplacés par les mots « du revenu professionnel »;

2° l'article est complété par la disposition suivante :

« Les dispositions de l'alinéa précédent sont également d'application lorsque le demandeur a poursuivi sans interruption l'exploitation de l'entreprise agricole ou horticole de son conjoint qui bénéficie d'une prestation dans le cadre de l'article 20 de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant un régime d'assurance contre l'incapacité de travail en faveur des travailleurs indépendants et dont la capacité de travail a subi une réduction, médicalement constatée, de plus de 50 p.c. ».

Art. 5.

L'article 7 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 25 février 1974, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 7. — Lorsque le revenu professionnel dont il est question à l'article 5, § 1er, premier alinéa, 1°, 2°, et alinéa deux, et § 2, 1°, 2°, ne peut être établi, le taux à prendre en considération est le dernier revenu connu afférent à l'exploitation requérante, au salarié ou à l'aide familial permanent, selon le cas. Ce revenu est augmenté ou réduit en fonction des modifications de superficie éventuellement intervenues ».

Art. 6.

Artikel 8 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 februari 1974, wordt vervangen door volgende bepaling :

« Art. 8. — In afwijking van het bepaalde in artikel 5, § 1, eerste lid, 3° en § 2, 4°, mag de gerechtigde op de uitredingsvergoeding, zonder de hulp van een derde, verder de landbouw- of tuinbouwactiviteit blijven uitoefenen die zonder voorafgaande verklaring mag worden uitgeoefend door de gerechtigde op een rustpensioen als zelfstandige, onder de voorwaarde dat deze activiteit niet leidt tot het in de handel brengen van landbouw- of tuinbouwprodukten. »

Art. 7.

Het eerste lid van artikel 9 van dezelfde wet wordt vervangen door volgende bepaling :

« De periode begrepen tussen de datum van stopzetting van het bedrijf en de ingangsdatum van het pensioen, wordt voor de rechthebbende op de uitredingsvergoeding, met het oog op de berekening van de uitkeringen ten laste van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, gelijkgesteld met een periode van beroepsactiviteit, indien de betrokkene voor deze jaren geen aanspraak kan maken op een pensioen op grond ofwel van periodes van beroepsactiviteit als zelfstandige of van hiermee gelijkgestelde periodes, ofwel van periodes van gewone en hoofdzakelijke tewerkstelling als loontrekkende of van hiermee gelijkgestelde periodes ».

Art. 8.

Het eerste en tweede lid van artikel 11 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 februari 1974, worden vervangen door volgende bepalingen :

« Het bedrag van de structuurverbeteringspremie wordt bepaald door de Koning, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën. Dit bedrag mag niet kleiner zijn dan 15 000 frank per volledige schijf van 1 ha die wordt verpacht of waarvan de eigendom of de pacht wordt overgedragen aan een ander landbouwer of tuinbouwer onder de voorwaarden bepaald in artikel 12, eerste lid, 3°, 5° en 6°, of nog waarvan de pacht of pachten overeenkomstig het bepaalde in artikel 12, eerste lid, 3°, een einde hebben genomen en overeenkomstig het bepaalde in artikel 12, eerste lid, 5° en 6° werd overgenomen.

» Het in het voorgaande lid bedoelde bedrag wordt verdubbeld onder de voorwaarden bepaald in de leden 7 en 8 van artikel 3.

» De bepalingen van artikel 3, lid 9, zijn van toepassing terzake van de structuurverbeteringspremie ».

Art. 9.

Artikel 12 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 februari 1974, wordt vervangen door volgende bepalingen :

« Art. 12. — De structuurverbeteringspremie wordt toegekend aan de landbouwer of tuinbouwer die de leeftijd, bepaald in artikel 4, eerste lid, nog niet heeft bereikt, en bovendien aan volgende voorwaarden voldoet :

» 1° tijdens de vijf landbouwjaren die de aanvraag voorafgaan, moet de aanvrager een landbouw- of tuinbouwonderneming geëxploiteerd hebben waarvan de bedrijfsoppervlakte

Art. 6.

L'article 8 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 25 février 1974, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 8. — En dérogation des dispositions de l'article 5, § 1er, premier alinéa, 3°, et § 2, 4°, le bénéficiaire de l'indemnité de sortie peut, sans l'aide d'un tiers, continuer à exercer l'activité agricole ou horticole que le bénéficiaire d'une pension de retraite comme travailleur indépendant est autorisé à exercer sans déclaration préalable, à la condition que cette activité ne conduise pas à la commercialisation de produits agricoles ou horticoles ».

Art. 7.

Le premier alinéa de l'article 9 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Pour le calcul des prestations à charge de l'Institut National d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, la période comprise entre la date de la cessation de l'exploitation et la date de prise de cours de la pension est, à l'égard du bénéficiaire de l'indemnité de sortie, assimilée à une période d'activité professionnelle si pour ces années, l'intéressé n'a pas droit à une pension justifiée, soit par des périodes d'activité professionnelle en qualité de travailleur indépendant, ou des périodes y assimilées, soit par des périodes d'occupation exercée habituellement et en ordre principal en qualité de travailleur salarié ou des périodes y assimilées ».

Art. 8.

Les premier et second alinéas de l'article 11 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 25 février 1974, sont remplacés par les dispositions suivantes :

« Le montant de la prime d'apport structurel est fixé par le Roi, sur la proposition du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances. Ce montant ne peut être inférieur à 15 000 francs par tranche complète de 1 ha, qui est donnée à bail ou dont la propriété ou le bail est cédé à un autre agriculteur ou horticulteur dans les conditions fixées à l'article 12, alinéa premier, 3°, 5° et 6°, ou encore dont le bail ou les baux ont pris fin conformément aux dispositions de l'article 12, premier alinéa, 3°, et qui a été reprise conformément aux dispositions de l'article 12, premier alinéa, 5° et 6°.

» Le montant visé à l'article précédent est doublé dans les conditions fixées aux alinéas 7 et 8 de l'article 3.

» Les dispositions de l'article 3, alinéa 9, sont applicables en matière de prime d'apport structurel ».

Art. 9.

L'article 12 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 25 février 1974, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 12. — La prime d'apport structurel est accordée à l'agriculteur ou l'horticulteur qui n'a pas encore atteint l'âge fixé à l'article 4, alinéa 1er, et satisfait, en outre, aux conditions suivantes :

» 1° pendant les cinq années agricoles précédant la demande, le demandeur doit avoir exploité une entreprise agricole ou horticole dont la superficie exploitée n'a pas été

vlakke met niet meer dan 15 % is verminderd en waarvan het jaarlijks bedrijfsinkomen bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, gemiddeld niet hoger was dan een bedrag bepaald door de Koning, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën; dit bedrag mag niet kleiner zijn dan 110 000 frank;

» 2° tijdens diezelfde periode mag het samengetelde bedrag van de bedrijfsinkomsten van de aanvrager en van zijn echtgenoot, die een andere activiteit hebben gehad, gemiddeld niet hoger geweest zijn dan een bedrag bepaald door de Koning, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Landbouw en van de Minister van Financiën; dit bedrag mag niet kleiner zijn dan 183 000 frank;

» 3° de aanvrager moet elke landbouw- en tuinbouwactiviteit staken en het bewijs aanbrengen hetzij dat hij de gronden met landbouwkarakter, die hij in de loop van de drie landbouwjaren die de aanvraag voorafgaan als eigenaar exploiteerde, onder bezwarende of kosteloze titel heeft vervreemd of in pacht heeft gegeven, of dat de pacht of pachten van die gronden welke hij tijdens diezelfde periode als pachter exploiteerde overeenkomstig het bepaalde in de pachtwetgeving een einde hebben genomen of werden overgedragen, hetzij dat deze gronden duurzaam aan de landbouw werden onttrokken met name door bestemming voor bebossing, recreatie, volksgezondheid of andere doeleinden van openbaar nut;

» 4° behoudens een afwijking toegestaan door de Minister van Landbouw bij een met redenen omkleed besluit gesteund op motieven van structuurbeleidsoverwegingen, moet de aanvrager de bedrijfsgebouwen duurzaam aan de landbouw onttrekken;

» 5° de gronden die hij vervreemd of verpacht heeft of waarvan de pacht een einde heeft genomen moeten zijn overgenomen door een ander landbouwer of tuinbouwer, die een bedrijf uitbaat dat het voorwerp is van een ontwikkelingsplan waarvan de verwezenlijking een vergroting van de bedrijfsoppervlakte vergt in de voorwaarden die de Koning bepaalt in het kader van de regeling betreffende de modernisering van landbouwbedrijven. Voor de verpachte gronden mag de eerste pachttijd van de nieuwe pachter niet korter zijn dan twaalf jaar;

» 6° indien een onderzoek uitgevoerd door de Rijkslandbouwkundige ingenieur aantoonde dat er geen bedrijf, zoals bedoeld in 5° bestaat dat op een rationele wijze de vrijgemaakte gronden kan overnemen, moet aan de voorwaarde gesteld sub 5° niet worden voldaan. In dat geval moeten de gronden die de aanvrager vervreemd of verpacht heeft, of waarvan de pacht wordt overgedragen, of een einde heeft genomen, door een ander landbouwer of tuinbouwer zijn overgenomen en moet het bedrijf of de bedrijven die de gronden overnamen een vergelijkbaar arbeidsinkomen bereiken omschreven bij artikel 4 van het koninklijk besluit van 21 juni 1974 betreffende de modernisering van landbouwbedrijven, of een dergelijk arbeidsinkomen genieten als gevolg van de gehele of gedeeltelijke overname van bedoelde gronden.

» Voor 25 % der verlaten oppervlakten land- of tuinbouwgronden kan de aanvrager overeenkomstig het bepaalde in de pachtwet een einde stellen aan de pacht, zonder dat voldaan wordt aan de vorengenoemde voorwaarden betreffende de overname. Voor de aldus verlaten gronden wordt geen structuurverbeteringspremie toegekend;

» 7° de aanvrager moet de verbintenis aangaan met ingang van de eerste van de maand die volgt op de dag van zijn aanvraag, geen enkele landbouw- of tuinbouwactiviteit meer uit te oefenen, onder voorbehoud van het bepaalde in het laatste lid.

» Artikel 5, § 1, tweede lid, de artikelen 6 en 7, evenals de regel vastgelegd in artikel 8, zijn van toepassing terzake van de structuurverbeteringspremie. »

diminuée de plus de 15 % et dont le revenu professionnel visé à l'article 5, § 1er, troisième alinéa, n'a pas dépassé en moyenne un montant fixé par le Roi, sur la proposition conjointe du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances; ce montant ne peut être inférieur à 110 000 francs;

» 2° pendant cette même période, le montant cumulé des revenus professionnels du demandeur et de son conjoint, qui ont exercé une autre activité, ne peut en moyenne avoir excédé un montant fixé par le Roi, sur la proposition conjointe du Ministre de l'Agriculture et du Ministre des Finances; ce montant ne peut être inférieur à 183 000 francs;

» 3° le demandeur doit cesser définitivement toute activité agricole ou horticole et apporter la preuve soit que les terres à vocation agricole, qu'il exploitait en tant que propriétaire au cours des trois dernières années agricoles précédant la demande ont été aliénées, à titre onéreux ou gratuit ou données à bail, ou que le bail ou les baux de ces terres, qu'au cours de la même période il exploitait en tant que preneur ont pris fin ou ont été cédés conformément aux dispositions de la législation sur le bail à ferme, soit que ces terres ont été soustraites de façon durable à l'utilisation agricole, notamment par leur affectation au boisement, à la détente, à la santé publique ou à d'autres fins d'utilité publique;

» 4° sauf une dérogation accordée par le Ministre de l'Agriculture par un arrêté motivé, fondé sur des considérations de politique de structures, le demandeur doit soustraire les bâtiments d'exploitation de façon durable à l'agriculture;

» 5° les terres, qu'il a aliénées ou données à bail ou dont le bail a pris fin doivent être reprises par un autre agriculteur ou horticulteur qui exploite une entreprise faisant l'objet d'un plan de développement dont la réalisation nécessite un agrandissement de la superficie exploitée dans les conditions que le Roi détermine dans le cadre du régime de modernisation des exploitations agricoles. Pour les terres louées, la première durée de bail du nouveau preneur ne peut être inférieure à douze ans;

» 6° la condition prévue au 5° ne doit pas être remplie s'il ressort d'une enquête effectuée par l'ingénieur agronome de l'Etat qu'il n'existe pas d'exploitation, comme visée au 5°, qui soit susceptible de reprendre de façon rationnelle les terres libérées. Dans ce cas, les terres que le demandeur a aliénées ou données à bail, ou dont le bail est cédé, ou a pris fin, doivent être reprises par un autre agriculteur ou horticulteur et l'entreprise ou les entreprises bénéficiaires de cette reprise doivent atteindre un revenu de travail comparable visé à l'article 4 de l'arrêté royal du 21 juin 1974 concernant la modernisation des exploitations agricoles, ou jouir d'un tel revenu de travail suite à la reprise totale ou partielle des dites terres.

» Jusqu'à concurrence de 25 % de la superficie des terres à vocation agricole ou horticole abandonnées, le demandeur peut mettre fin au bail conformément aux dispositions de la législation sur le bail à ferme, sans qu'il soit satisfait aux conditions ci-dessus concernant la reprise. Pour les terres ainsi abandonnées, la prime d'apport structurel n'est pas octroyée;

» 7° le demandeur doit prendre l'engagement écrit de ne plus exercer aucune activité agricole ou horticole à partir du premier du mois qui suit le jour de sa demande sous réserve des dispositions prévues au dernier alinéa.

» Les dispositions de l'article 5, § 1er, alinéa 2, et les articles 6 et 7 ainsi que la règle fixée à l'article 8, sont applicables en matière de prime d'apport structurel. »

Art. 10.

Artikel 14 van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende leden :

« De openbare besturen zijn verplicht aan de met de toepassing van deze wet belaste diensten en personen de inlichtingen te verstrekken die nodig zijn met het oog op de toepassing van deze wet.

» Behoudens door de Koning bepaalde uitzondering, mogen de gemeentebesturen geen enkele betaling eisen, als retributie of anderszins, voor het afleveren en versturen van akten of het uitvoeren van verrichtingen in het raam van de verplichting opgelegd door deze wet.

» Al wie, in welke hoedanigheid ook, deelneemt aan de toepassing van deze wet, is verplicht, buiten de uitoefening van zijn ambt, het beroepsgeheim te bewaren wat betreft de feiten, documenten of beslissingen waarvan hij bij deze gelegenheid kennis nam. »

Art. 11.

Aan het artikel 16 van dezelfde wet worden navolgende leden toegevoegd :

« De rijkslandbouwkundige ingenieurs, de inspecteurs en controleurs van de grondstoffen voor de landbouw en andere ambtenaren aangewezen door de Minister van Landbouw zijn bevoegd om controle uit te oefenen op de naleving van de voorwaarden, waaronder de uittredingsvergoeding of de structuurverbeteringspremie werd verleend.

» Zij die de eed, voorgeschreven bij het decreet van 20 juli 1831, nog niet zouden hebben afgelegd, zullen dit doen voor de vrederechter.

» De door deze ambtenaren opgemaakte processen-verbaal hebben bewijskracht tot het tegenbewijs is geleverd; een afschrift daarvan wordt binnen vijftien dagen na de vaststelling, aan de overtreders betekend.

» Zij mogen de plaatsen die tot woning dienen slechts bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank en dan enkel van 5 uur 's morgens tot 9 uur 's avonds. Dat verlof is eveneens vereist voor het bezoeken van andere niet voor het publiek toegankelijke plaatsen vóór 5 uur 's morgens en na 9 uur 's avonds.

» Zij kunnen zich alle inlichtingen en bescheiden doen verstrekken die zij tot het volbrengen van hun opdracht nodig achten, en overgaan tot alle nuttige vaststellingen, eventueel met de medewerking van deskundigen, gekozen uit een lijst door de Minister van Landbouw opgemaakt. »

Gegeven te Brussel, 28 november 1974.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Financiën,

W. DE CLERCQ.

De Minister van Landbouw,

A. LAVENS

Art. 10.

L'article 14 de la même loi est complété les alinéas suivants :

« Les administrations publiques sont tenues de fournir aux services et personnes chargés de l'application de cette loi, les renseignements qui sont nécessaires en vue de l'application de la présente loi.

» Sauf dérogation prévue par le Roi, les administrations communales ne peuvent exiger le paiement d'aucune somme à titre de rétribution ou autre pour la délivrance et la transmission d'actes ou l'exécution de prestations dans le cadre de l'obligation qui leur est faite par la présente loi.

» Quiconque participe, à quelque titre, que ce soit à l'application de la présente loi, est tenu de garder, en dehors de l'exercice de ses fonctions, le secret professionnel le plus absolu au sujet des faits, documents ou décisions dont il a eu connaissance à cette occasion. »

Art. 11.

L'article 16 de la même loi est complété par les alinéas suivants :

« Les ingénieurs agronomes de l'Etat, les inspecteurs et les contrôleurs des matières premières pour l'agriculture et d'autres fonctionnaires désignés par le Ministre de l'Agriculture sont habilités pour exercer le contrôle du respect des conditions sous lesquelles l'indemnité de sortie ou la prime d'apport structurel a été octroyée.

» Ceux qui n'auraient pas encore prêté le serment prescrit par le décret du 20 juillet 1831, le feront devant le juge de paix.

» Les procès-verbaux dressés par ces fonctionnaires font foi jusqu'à preuve du contraire; une copie en est notifiée aux contrevenants endéans les quinze jours suivant la constatation.

» Ils ne peuvent visiter les lieux servant à l'habitation qu'avec l'autorisation du juge du tribunal de police, et uniquement de cinq heures du matin à neuf heures du soir. La même autorisation est requise pour la visite, avant 5 heures du matin et après 9 heures du soir, d'autres lieux non accessibles au public.

» Ils peuvent se faire fournir tous les renseignements et documents estimés nécessaires pour l'accomplissement de leur mission, et procéder à toutes les constatations utiles, éventuellement avec la coopération d'experts, choisis dans une liste établie par le Ministre de l'Agriculture ».

Donné à Bruxelles, le 28 novembre 1974.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Finances,

W. DE CLERCQ.

Le Ministre de l'Agriculture,

A. LAVENS